

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΛΟΓΟΓΡΑΦΙΑΣ
ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 14
ΑΘΗΝΑΙ (136)

4/12/69 - 28/2/70

ΚΕΝΤΡΟΝ ΛΟΓΟΓΡΑΦΙΑΣ
ΛΟΓΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΑΤΛΑΣ

Αριθ. Έρωτ. *Πρωτ. IV-68/1970*

^{A'}
ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟΝ
ΔΙΑ ΓΕΩΡΓΙΚΑ ΕΡΓΑΛΕΙΑ

ΚΑΙ ΚΑΤ' ΕΙΜΟΝ ΠΥΡΑΣ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ 1968
ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

4-12-1969/28-2-1970.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

1. Ἐξεταζόμενος τόπος (χωρίον, κωμόπολις) *Φοινίκιον*
(παλαιότερον ὄνομα : *(τὸ Ἰδιον)*), Ἐπαρχίας *Φυματῶν*
Νομοῦ *Θεσσαρωτίας*
2. Ὀνοματεπώνυμον τοῦ ἐξετάσαντος καὶ συμπληρώσαντος
Παντελεὶς Γρ. Τσάκας ἐπάγγελμα *Διδασκαλός*
Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις *Φοινίκιον Φυματῶν Θεσσαρωτίας*
Πόσα ἔτη διαμένει εἰς τὸν ἐξεταζόμενον τόπον *48*
3. Ἀπὸ ποῖα πρόσωπα κατεγράφησαν αἱ παρατιθέμεναι πληροφορίες :
α) ὄνομα καὶ ἐπώνυμον *Γεώργιος Σ. Καραμαύνας*
χωρὸς
ἡλικία *72* ... γραμματικαὶ γνώσεις *Δημοτικαὶ*
..... τόπος καταγωγῆς *Φοινίκιον*
Φυματῶν Θεσσαρωτίας Χαίρον
β) *Γραφὸς Γ. Βίνας, ἀγρότης, ἐτὸς 78*

Α'. α'. ΤΑ ΓΕΩΡΓΙΚΑ ΚΤΗΜΑΤΑ ΠΡΟ ΤΟΥ 1920

- 1) Ποῖαι ἀγροτικαὶ περιοχαὶ προωρίζοντο διὰ σπορὰν καὶ ποῖαι διὰ βοσκήν ποιμνίων ; *Διὰ σαρραῖς, αρωτρίνον, οἱ ἀγροί*
(τὰ χωρία τοῦ νῦν) *κατὰ τὴν ἀγραμμίασιν ἐρη-*
σιμοῦσιν τοὺς βοσκή-
Ἐπὶ ἤρχον αὗται χωρίζονται ἢ ἐνηλλάσσονται κατὰ χρονικὰ διαστήματα ; *ὡς ἔχεται χωρίζεται βοσκήσονται*
- 2) Εἰς ποίους ἀνῆκον ὡς ἰδιοκτησίαι ; α) εἰς φυσικὰ πρόσωπα, δηλ. εἰς τοὺς χωρικοὺς ; β) εἰς γαιοκτήμονας (Ἕλληνας ἢ ξένους, ὡς π.χ. Τούρκους) ; γ) εἰς Κοινότητας ; δ) εἰς μονὰς κλπ. *εἰς φυσικὰ πρόσωπα ὡς ἔχεται εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὴν μονήν*
- 3) Ὁ πατὴρ διατηρεῖ τὴν περιουσίαν του συγκεντρωμένην καὶ μετὰ τὸν γάμον τῶν τέκνων του, διανεμομένης ὑπ' αὐτῶν μετὰ τὸν θάνατόν του ; *Ν.α.ί.*

- β'. 1) Οἱ κάτοικοι ἀσχολοῦνται μόνον εἰς τὴν γεωργίαν ἢ μόνον εἰς τὴν κτηνοτροφίαν ; ἢ συγχρόνως εἰς ἀμφότερας, δηλ. τὴν γεωργίαν καὶ τὴν κτηνοτροφίαν ; *ἔχου. εἰς. τὴν. γεωργίαν. καὶ. ἔχου. εἰς. τὴν. κτηνοτροφίαν. ὅχι. διακρίνου. ἐξ. οὐδὲν. ἕτερον.*
- 2) Οἱ τεχνῖται (δηλ. οἱ βιοτέχναι) ἀσχολοῦνται ἐν παρέργῳ καὶ εἰς τὴν γεωργίαν ; *Ναί. ἰδιαίτερος. καὶ. τὴν. συνημμένην. τὴν. γεωργίαν.*
- γ'. 1) Εἰς τὰ μεγάλα κτήματα : τῶν γαιοκτημόνων (τσιφλικούχων), τῶν μοναστηρίων ποῖοι εἰργάζοντο εἰς αὐτά ; καὶ ὑπὸ ποίους ὅρους ὡς ἄτομα ἢ μὲ ὁλόκληρον τὴν οἰκογένειάν των ; *ἔχου. ὑπάρχον. μετὰ. κτήματα. τὰ. μοναστηριακά. καὶ. ἱεραρχικά. καὶ. ἐκκλησιαστικά. ἀπὸ. τοῖς. «. σήμερον. » ὡς. «. τριτάτους. »*
- 2) Πῶς ἐκαλοῦντο οὗτοι ; (κολλῆγοι, σέμπροι, μισακάτορες, σημισακάτοροι κλπ.). *σήμερον. Ποία. ἦτο. ἡ. κοινωνική. των. θέσις ; ... ἔχου. ὑπάρχει. διάκρισις.*
- 3) Ποία ἦτο ἡ ἀμοιβή των ; (εἰς εἶδος ἢ εἰς χρήμα) ; *εἰς. εἶδος.*
- 4) Ἐχρησιμοποιοῦντο καὶ ἐργάζονται ; ἐποχικῶς, δηλ. διὰ τὸ θέρισμα, τὸ ἀλώνισμα, τὸν τρυγητὸν ἢ δι' ὅλον τὸν χρόνον ; Ἀπὸ ποῦ προήρχοντο οὗτοι ; ἦσαν ἄνδρες μόνον ἢ καὶ γυναῖκες ; ποίαν ἀμοιβὴν ἐλάμβανον ; ἡμερομίσθιον εἰς χρήμα ἢ εἰς εἶδος ; *Ναί. ἀπὸ. τοῦ. ἰδίου. χειρὸς. καὶ. αἰσ. χειρωνακίαν. καὶ. ὑποχρέω. ἔχοντες. ἡμερομίσθια. εἰς. εἶδος. ἄνδρες. καὶ. γυναῖκες.*
- 5) Ἐχρησιμοποιοῦντο καὶ δοῦλοι (ὑπηρέται) ἢ δοῦλαι ; Ἐὰν ναί, ἀπὸ ποίους τόπους προήρχοντο ; ... *ὅχι. Παλαιόν. καὶ. ἐπορώ. τραπεζαίαν. ἐκ. προσφορῶν. ὑπέρβας. (μισοῖμα).*
- 6) α) Οἱ νέοι καὶ αἱ νέαι τοῦ τόπου ποῦ ἐπῆγαιναν δι' ἀνεύρεσιν ἐργασίας ; ... *εἰς. Κανισιαν. καὶ. ἄλλων. Βαλκανίων. (Φιμα. σόνισμα. = Φιμασί). Ἡνωμένους. Παριζίους. Ἀγγέλους. καὶ. ἄλλους. τοῦ. ἑωυτοῦ.*
- β) Ἐπῆγαιναν ἐποχικῶς ὡς ἐργάται ἢ ὡς τεχνῖται κτίσται, γύφτοι (σιδηρουργοί), βαφεῖς (μπογιατζήδες), πραγματευτάδες (ἐμποροὶ) κλπ. ; *ὅχι. μόνον. ὡς. ταρβαδες. εἰς. τὸ. ἐκ. τρυμνός.*

δ'. 1) Πώς ἐλιπαίνοντο παλαιότερον τὰ χωράφια: με ζωϊκὴν κόπρον (βοῶν, αἰγοπροβάτων κλπ.), φυτικὴν (με καῦσιν: α) τῆς καλάμιας μετὰ τὸν θερισμόν, β) τῶν θάμνων κλπ.) ἢ με κάλυψιν (παράχωμα) χλόης (τριφυλλιοῦ, λαθουριοῦ κλπ.) δι' ὀργώματος;

.. *ἐκκίδως. μέ. φωϊκῶν. κέφαροι. λαοκίως. μέ. καύσιν...*
.. τῆς .. παλαιμῶς. μέ. τῶν. θερισμῶν. .. ἐκ. ἀρίστας
.. εὐμαυρῶς. καί. μέ. παραχωμα. τῶν. κορυμῶν. ἐκ
.. τῶ. ἐμμοσφίβου.

2) Πότε ἐγίνε τὸ πρῶτον χρήσις χημικῶν λιπασμάτων εἰς τὸν τόπον σας; *τὸ. ἔτος. 1936.*

ε'. Ἀπὸ πότε χρησιμοποιοῦνται: τὸ σιδηροῦν ἄροτρον καὶ αἱ γεωργικαὶ μηχαναὶ εἰς τὸν τόπον σας; . *ἀπὸ. τοῦ. ἔτους. 1934.*

Χρησιμοποιεῖται σπανίως καὶ σήμερον. ζῆνται. ἄροτρα. ..
.. μέ. σιδηρῶν ὀρίων.

1) Σιδηροῦν ἄροτρον (τύποι αὐτοῦ, δηλ. μονόφτερο, δίφτερο κλπ.). Εἰς ποῖα κτήματα ἐχρησιμοποιεῖται (ἢ χρησιμοποιεῖται) κάθε τύπος;

Ποῖος κατεσκεύαζε τὸ ἄροτρον τοῦτο ἢ ἀπὸ ποῦ ἐγένετο ἢ προμήθεια αὐτοῦ; *τὸ. σιδηρῶν. ἄροτρον. ζῆνται. «μηχανή».*

(τὸ. ζῆνται. ἄροτρον. ζῆνται. «ἀξέρι».) ..

Κατεσκευάσθη. σιδηρῶς. ἐκ. ἐργασίας. τοῦ. Βόλου.

Παραθέσατε σχεδιαγράφημα (ἢ φωτογραφίαν) ἐκάστου τύπου σιδηροῦ ἄροτρου μετὰ τὰς ἀντιστοίχους ὀνομασίας τῶν μερῶν αὐτοῦ, ὡς τοῦ κατωτέρω παρατιθεμένου.

1..... 4..... 7..... 10.....

2..... 5..... 8.....

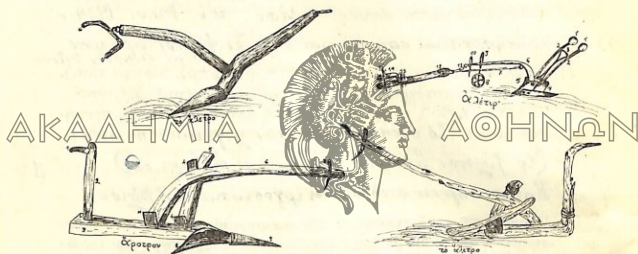
3..... 6..... 9.....

2) Τρακτέρ (ἀπὸ πότε εἶναι ἐν χρήσει;) *ἀπὸ. τοῦ. ἔτους. 1952.*

3) Μηχανὴ θερισμοῦ *δὲν. χρησιμοποιεῖται.* (μερικῶς)

- 4) Μηχανή δεσίματος τῶν σταχύων (δεματιῶν) *δὲν ἐρησιμωσίδι.*
- 5) Μηχανή ἀλωνισμού *ἡσὺ τοῦ 1965 (μερικῶς)*
- στ'. 1) Τὸ ξύλινον ἄροτρον. Ποῖος κατασκεύαζε (ἢ κατασκευάζει) τὸ παλαιὸν ξύλινον ἄροτρον
- ..Οἱ ἐπτόλαιο, ζαγουργοί.. ἢ ἀγρόται, ἔχοντες...*
..καὶ.. τεχνίταις, γυνόσις (ἐπιτηγόντες, κατὰ ἀρε-
..στασίους, καὶ καθήματα τοῦ τεχνίτου)..
- 2) Ποία ἦτο ἡ μορφή τοῦ παλαιοῦ ξυλίνου ἀρότρου εἰς τὸν τόπον σας καὶ ποία εἶναι σήμερον. Ποῖαι διαφοραὶ ὑπῆρχον (ἢ ὑπάρχουν) εἰς τὸ χρησιμοποιούμενον ἄροτρον εἰς τὸν τόπον σας ἀπὸ τὰ εἰκονιζόμενα ἐνταῦθα ;

- 3) Ἰχνογραφήσατε τὸ ξύλινον ἄροτρον⁽¹⁾ καὶ τὸν ζυγὸν ὡς ἀπαντᾶται εἰς τὸν τόπον σας καὶ παραθέσατε τὰ ἀντιστοιχοῦντα εἰς τοὺς ἀριθμοὺς ἐν χρήσει ὀνόματα τῶν διαφόρων μερῶν καὶ τῶν ἐξαρτημάτων αὐτοῦ. *ἔτσι συντάσσεται ἰχνογράφημα.*

1.	6.	11.
2.	7.	12.
3.	8.	13.
4.	9.	14.
5.	10.	15.

(1) Ἐάν εἶναι δυνατόν ἀποστείλατε καὶ φωτογραφίαν.

(Εάν υπάρχουν διαφοραί, δύνασθε νὰ μεταβάλετε τὴν ἀνωτέρω ἀρίθμῳσιν).

- 4) Τὸ ὑνί. Τὸ ὑνὶ τοῦ ξυλίνου ἀρότρου ἦτο (ἢ εἶναι) μιᾶς μορφῆς διὰ τὴν ἀροτρίασιν ὅλων τῶν εἰδῶν τῶν χωραφῶν ; δηλ. τῶν χωματερῶν (λιβάδια, κῆποι) καὶ τῶν πετρωδῶν. - Ἰχνογραφήσατε ἢ φωτογραφήσατε τὸ ἐν χρήσει ὑνί (ἢ τὰ ἐν χρήσει, ἐάν εἶναι διαφόρων τύπων) καὶ σημειώσατε τὴν χρήσιν ἐκάστου.

... τὸ ὑνί... τοῦ... ζυγίου... ἀρότρου... ἦτο... ἐπὶ... ἐξέδου...
... ἐχρησιμεύετο... σπύδιος... μόνοι... διὰ... τὸν «καίμωτον»...
... ἡχῆμα... παρόμουν... ἐπὶ... τοῦ... κατωτέρω... ..

- 5) Ποῖον τὸ σχῆμα τῆς σπάθης τοῦ ἀρότρου; Ὠμοίᾳ... ἐπὶ... ἀποστρεμμένη... ἴσως... ὁνομάζεται «σπάθα».

6) Ἦτο (ἢ εἶναι) κατασκευασμένη ἐκ ξύλου ἢ σιδήρου; ἐκ... ζυγίου...

.....
.....
.....

- 7) Ἔργαλεῖα διὰ τὴν κατασκευὴν καὶ ἐπιδιόρθωσιν τοῦ ἀρότρου (π.χ. σκεπάρνι, πριόνι, ἀρίδι, ἀρνάρι, ξυλοφάι κλπ.).....

... ξυλοφάνι, ἀρίδι, σκεπάρνι, ἀρίδα, ζυγο...
... γάνι, στενω... ..

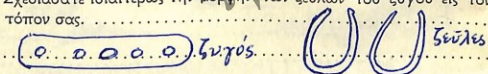
- 8) α) Διά τὸν ἄροτον (ζευγάρισμα, ὄργωμα) ποῖα ζῶα ἐχρησιμοποιοῦντο (ἢ χρησιμοποιοῦνται): βόες ἢ ἄλλο ζῶον, δηλ. ἵππος, ἡμίονος, ὄνος. *Παλαιότερον μόνον βοῖς, ὑπάρχει (μὲν τὸ ἵππο).*
- β) Ἐχρησιμοποιοῦντο (ἢ χρησιμοποιοῦνται) διὰ τὸ ὄργωμα δύο ζῶα ἢ ἓν; ... *ἓν*
- 9) Διὰ τὸ ζευγάρισμα μὲ δύο ζῶα ἦτο (ἢ εἶναι) ἀναγκαῖος ὁ ζυγός; *Ἦτο καὶ εἶναι ἀναγκαῖος ὁ ζυγός.*

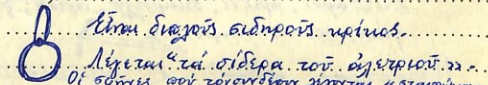
Σχεδιάσατε τὴν μορφήν τοῦ παλαιότερου καὶ τοῦ σημερινοῦ ζυγοῦ (ἢ φωτογραφήσατε αὐτὸν) καὶ ὀνομάσατε τὰ διάφορα μέρη καὶ ἐξαρτήματα αὐτοῦ. (π.χ. λουριά, λουῖρα, ζεῦλες, πιζεῦλια κλπ.).

- 10) Σχεδιάσατε ἰδιαιτέρως τὴν μορφήν τῶν ζευλῶν τοῦ ζυγοῦ εἰς τὸν τόπον σας.

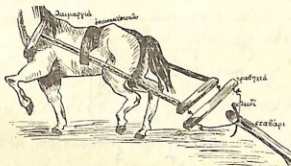
- 11) Πῶς λέγεται εἰς τὸν τόπον σας ὁ κρίκος ἐκ σιδήρου, ξύλου ἢ σχοινοῦ, ὁ ὁποῖος τοποθετεῖται εἰς τὸν ζυγὸν (πολλαχοῦ: λουῖρα, κουλλοῦρι), προσδένεται δὲ εἰς αὐτὸν τὸ ἄροτρον διὰ τὸ ὄργωμα; (Σχεδιάσατε αὐτόν).

- 12) Ἀπὸ πότε γίνεται τὸ ὄργωμα δι' ἐνὸς ζώου;

Πῶς γίνεται ἡ ζευξίς του (τὸ ζέψιμον) εἰς τὸ ἄροτρον;
Δὲν γίνεται ὄργωμα δι' ἐνός ζώου.

Περιγράψατε και σχεδιάσατε (ή φωτογραφήσατε) την σκευήν,
την οποίαν φέρει τὸ ἄλογον ἢ ἄλλο ζῷον διὰ νὰ προσδεθῇ
εἰς αὐτήν τὸ ἄροτρον.....

ζ'. Ἀροτρίασις (ὄργωμα) καὶ σπορά.

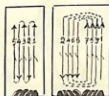
α) Ποιος ὥργωνε παλαιότερον (ἢ σημερινόν): 1) ἄνδρας (ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ ἀγροῦ ἢ ἄλλος); 2) γυναῖκα; 3) ὑπηρετῆς. Σημειώσατε, ποῖα ἢ συνήθεια εἰς τὸν τόπον σας, *«Ο. φυλάκας»*. *ἔχοντες μορφὴν ἐργάτης, ἢ ὁ ἰδιωτῆς, ὁ ὁμοῖος ἐκείνος. τὴν ἐξέτην ἰδιωτῆων ἐκκαθάρχει καὶ ἔχει χυραῖμα, ὡς «δῆμος».*

[illegible]

2) Πώς γίνεται το ζεύξιμον εις τὸ σιδηροῦν ἄροτρον. *Ἦν. εἰμ. λόδια μετακίριζονται. εἰμ. τοῦ. φρον. Ἦν. εἰμ. ἄρρα. εἰμ. πῶ. ἔχον. «ζαμαριές.» (τραβᾶν. μέ. τοῦ. εἰμ. εἰμ.)...*

3) Πώς κατευθύνει ο γεωργός τα ζευγμένα ζώα (η τὸ ζῶον) κατὰ τὸ ὄργανο· μὲ σχοινί, τοῦ ὁποίου τὰ ἄκρα ἔχουν δεθῇ εἰς τὰ κέρατα τῶν ζῶων ἢ ἄλλως ; (Περιγραφή καὶ σχεδιάσμα ἢ φωτογραφία).
 Μὲ. σχοινί. . . δέμα. εἰς. τὰ. ἡντρετα. τῶν. βοδιῶν...
 τὰ. ἄκρα. καὶ. μὲ. τὸ. «. μακίστρα. » (εἰδος. χαλκῶν).
 ἢ. γουρὶ.

- 4) Σχεδιάσατε πώς ἐγίνετο παλαιότερον (ἐπίσης πώς γίνεται σήμερον) τὸ ὄργανον. Ὁργώνεται τὸ χωράφι με ἀνοιγομένας αὐλακας (αὐλακιές) κατ'εὐθείαν γραμμὴν, ὡς τὸ κατωτέρω σχεδιάγραμμα(α);
- Μέ. τό. ἀγέτρι >> (τό. φύμα. ἄροτρο), ἕως. στο. σχῆμα(α).
- Μέ. τή. << μηχανή >>.. ἕως.. στο. σχεδιάγραμμα. (β.).
- ἢ ὀργώνεται περιφερειακῶς ὡς εἰς τὸ σχεδιάγραμμα (β) ;
-

+

+

Σημειώσατε με τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ, ποῖον ἐκ τῶν ὀργωμάτων τούτων (α, β) εἶναι ἐν χρήσει εἰς τὸν τόπον σας. Ἐὰν ὑπάρχη ἄλλος τις τρόπος ὀργωματος σχεδιάσατε καὶ περιγράψατε αὐτόν.

- 5) Ἡ σπορά καὶ τὸ ὄργανον τοῦ ἀρόου ἐγίνετο (ἢ γίνεται ἀκόμη) εἰς λαορίδας (δηλ. σπορὰς ἢ σπορίδες, ντάμιες, σιασιές, μεσδράδες κ.λ.π.) ; Ναι, ἐγίνετο. καὶ τοὺς λαορίδας „δυναδὴ καὶ παυρίδες“.
- στον. ἔρωϊμὴ >>, δὲν. σετάρι, ἄροτρο.
- τό. << μηχανισμὸν >> συνήδως. δὲν. ἐχωρίζετο. εἰς << παυρίδες >>.
- Πῶς ἐχωρίζετο ἡ λαορίς (ἢ σποριά) ; με αὐλακιάν ;
- Μέ. αὐλακισμὸν.

- 6) Ποῦ ὑπάρχει ἡ συνήθεια νὰ γίνεται ἡ σπορά τοῦ σίτου καὶ ἄλλων δημητριακῶν μόνον με σκαπάνην, δηλ. νὰ μὴ χρησιμοποιῆται ἄροτρον ; Δὲν. χρησιμοποιεῖται. αὐτό. τό. εἶδος. σπορὰς.
- ἔδω. χρησιμοποιεῖται. μόνον. εἰς. σπορὰ. ὀρεινόν. ἔδαφος, εἰς ἄλλαι χωρίαι.
- 7) Ποῖοι τρόποι ἢ εἶδη ὀργωματος (ἀροτριάσεως) ἦσαν ἐν χρήσει παλαιότερον (ἢ σήμερον). Δηλ. ἡ διάνοιξις τῶν αὐλάκων με τὸ ὑνί: καθέτως, πλαγίως, βαθιὰ κλπ. Διὰ. τὸν. ἀραβασίτοι.
- τό. ὄργανον. (τόν). ἐγίνετο. συνήδως. μέ. τό. σιδηροῦν. ἄροτρον, εἰς << μηχανισμὸν >>. τὰ ἄλλα. μέ. τό. << ἀγέτρι >>.

Εἰς ποῖα ὀργώματα (σποράς) γίνεται χρῆσις τῶν τρόπων τούτων
ἢ ἄλλων. Τὸ ἀγέρι καὶ θειρεῖται καὶ φροκιδεύεται, διό-

и. δει. ὑβρι. τάνης», δηγ. μεγίζους. βύζους, ἀγδα
«ὑβρι. χῶρα», δηγ. ὑβρι. τῶ. χῶρα. -

γ) Ἀροτριάσεις (ὀργώματα) τοῦ ἀγροῦ πρὸ τῆς σπορᾶς :

- 1) Διὰ τὴν σποράν δημοτριακῶν. Πόσα ὀργώματα ἐγίνοντο (ἢ γίνονται) καὶ πότε, δηλ. κατὰ ποίαν χρονικὴν περίοδον. Πῶς λέγονται (ὀνοματολογία) τὰ ὀργώματα αὐτά· π.χ. καλλουργία, διβόλισμα, γύρισμα κλπ. Διὰ τὸν ἀρ. ἀπόδειξεων.....

Τὸ 1ον ὄργανον, γίνεται ὄργανον, γίνεται ἕκτον.

Μαρτίου. τὸ δεύτερον. γέγραται. γύρωθεν ἢ διότι.

[illegible]

- 2) Διὰ τὸ φύτευμα κηπευτικῶν. (Ἀποστήσατε ὁμοίως, ὡς ἂνωτέρω)

Πίστευον, βαδίζ', ὁρμήματα καὶ θύματα, με' το' θυγαῖρι.
 Ἄν' ἄρην, ἔργασίαν με' εἰς τὰς πόλεις, καὶ το' «μάχη».

- 3) Ἐπὶ πόσα ἔτη δέον νὰ ἀφεθῇ ἀσπαρτον τὸ χωράφι, δηλ. εἰς ἀγρὰ-
νάπανσιν, διὰ νὰ σπαρθῇ κατόπιν σιταρι ἢ ἄλλο δημητριακόν...

ἐν ἡμέτῃς, ὡς ἂν περὶ ἀπὸ τῶν μερῶν τοῦ ἀποστολῆς τοῦ
ἀποστολῆς (μερὶ ἐκ τῶν μερῶν).

- 4) Πόσα ὄργανα γίνονται διὰ κάθε εἶδος καλλιτεχνίας (σίτου, κριθῆς, ἀραβοσίτου, ψυχανθῶν, κηπευτικῶν εἰδῶν κλπ.) καὶ κατὰ ποίαν ἐποχὴν; *Ο. σίτος, ἐσθαιρέτω. ἄνεν ὀργάνωτος καὶ ἐπαρῶντο μὲν το μοναδικὸς ὄργανο.*

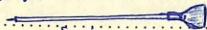
- 5) Ποια εργαλεία ή σκεύη χρησιμοποιούνται: α) κατά την σποράν.
π.χ. τὸ **δισάκι** εἰς αὐτὸ περιέχεται ὁ σπόρος καὶ ἐξ αὐτοῦ λαμβανόμενος διασκορπίζεται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ;

Τὸ δίδαμ. ἢ ἐν σαυνοῖς (σαυνοῖς).

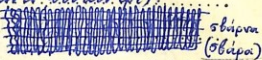
β) Μὲ ποῖα γεωργικὰ ἐργαλεῖα (ἢ τυχὸν ἄλλα μέσα): 1) καθάριζονται: τὸ ποδάρι, τὰ φτερά (παρουτία) κ.ἄ. καὶ τὸ ὑνὶ κατὰ τὴν ἀροτρίασιν (ὄργωμα, ἀλέτρισμα, κάμωμα κλπ.) ἀπὸ τὸ χῶ-

μα ἢ τὰ χόρτα, ριζίδια, τὰ ὅποια κολλῶνται εἰς αὐτά. Μὲ ἔλλει-
ψειδῇ σιδηρᾶν ράβδον, ἢ ὅποια ἔχει τοποθετηθῇ εἰς τὸ ἐν ἄκρον
τοῦ βουκέντρου ἢ μὲ ἄλλον τρόπον; *Μέ. τὴν. «βούκτραν».*

*«βουκέντρου» εἰς τὸ ἄκρον τῆς βουκέντρας, ἢ ὁσόντις
ρίζιων. καὶ «διέντρι» (ἀντί. βουκέντρα).*

«διέντρι»

*στίρνα
(στίρρα)*

2) Γίνεται μετὰ τὸ ὄργανον ἰσοπέδωσις τοῦ χωραφιοῦ (σβάρνι-
σμα, διβόλισμα); *Ναί. μέ. τὴν. σβάρναν, μέ. καὶ. μέ. τὴν.*

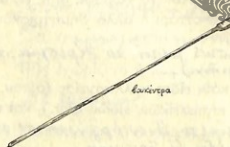
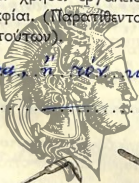
*«σβάρναν» τῶν ἀραβοσίτων. ἔχοντα σχηματίζοντες ὑψίστους
στηρίξεις, ἢ «σβάρναν»*

3) Ἡ σκαφή μερῶν τοῦ ἀγροῦ ποῦ δὲν ἔχουν ὀργωθῇ (μὲ σκαλίδα, *ἢ*
τσάπι κ. ἄ.); Νὰ γίνῃ εἰς τὴν θέσιν τῶν ὡς ἄνω (1-3) ἐρωτημάτων
περιγραφῇ ἐκάστου ἐν χρήσει ἐργαλείου καὶ νὰ παρατεθοῦν σχε-
διάσματα ἢ φωτογραφίαι. (Παρατίθενται ἐνταῦθα ἐνδεικτικῶς σχε-
διάσματά τινων ἐκ τούτων).

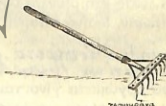
Μέ. τὴν. τσάπιν, ἢ τὴν. μαρμά.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

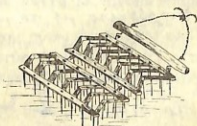
βουκέντρα

τσουμαράνα

ὁ βουκέντρος ἢ τσάπιν

σβάρνα εὐδερμία

γ) Ἐργαλεῖα διὰ σκάψιμον καὶ σκάλισμα τοῦ ἀγροῦ ἢ τοῦ κή-
που· π.χ. ὁ κασμάς, ἡ τσάπα κ. ἄ. (Σημειώσατε τὸ ὄνομα, τὴν χρῆσιν

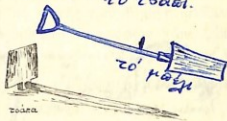
ἐκάστου καὶ παραθέσατε ἰχνογράφημα ἢ φωτογραφίαν)

Κασμάς ἢ τσάβη, ὡς καὶ πατωτέρω σχεδιάγραμμα.
τὸ δυνέρι

(τὸ δυνέρι σκιά ὀρευκί.)

κασμάς

τὸ τσίπαι

τσόλα

- 6) Ποῖα πρόσωπα βοηθοῦν τὸν ζευγολάτην (ἢ ζευγὰν) εἰς τὸ ὄργωμα καὶ πῶς καλοῦνται οἱ βοηθοὶ οὗτοι ὡς καὶ αἱ ἐργασίαι ποῦ ἐκτελοῦν

Ἡ σύζυγος ἢ ἄλλο μέλος τῆς οἰκογενείας (συνιδέα) τοῦ
«φωτάρη» ἀπορροδοῦν τὸ φωτάρη καὶ ῥίχνον τὸ σπέρμα
λέγεται «σπορίστis» καὶ «σπορίστis».

- 7) Ποῖα χωράφια ἐκαλλιεργοῦντο (ἢ καλλιεργοῦνται) διὰ τὴν σπορὰν ὀσπρίων. Πῶς ἐγένετο ἡ σπορὰ καὶ ἡ καλλιέργεια ἐκάστου εἶδους.

Ὁσπρία σπιδωτὲς ἐκαλλιεργοῦντο εἰς τοὺς ἐ-
χθροὺς ὄρεον μέλας τὰν ἀραβόσιτων καὶ συνηθὼς «ἐπὶ
φάσκαλας» καὶ μετέπειτα φασκίνα μαυρομάζιμα

- 8) Ποῖα χωράφια ἐκαλλιεργοῦντο (ἢ καλλιεργοῦνται) διὰ τροφὰς τῶν ζώων π.χ. ρόβη, σανόν, τριφύλλι κ.ά. δὲν ἐκαλλιεργοῦντο

χωράφια διὰ τροφὰς ζώων ἐκαλλιεργεῖτο «μαλακόνι»
δηλ. ἀραβόσιτος καὶ ἀνοιζα, καὶ ἐν συνεχείᾳ θρύμμα ἢ δῖτος
τὸ φυτόσπορος.

- 9) Πῶς ἐγένετο πρὸ τοῦ 1920 (ἢ σήμερον) ἡ καλλιέργεια τῶν γεωμήλων ἑσπέρνοντο ἢ ἐφυτεύοντο εἰς αὐλάκια ἢ πρᾶσιες (βραγιές) καὶ ἄλλως δὲν ἐγένετο καλλιέργεια γεωμήλων εἰς

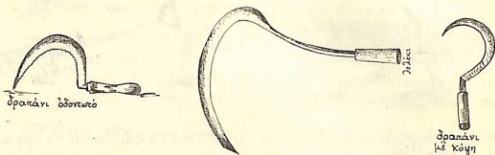
χωράφια. Μόλιον εἰς κήπους ἐφυτεύοντο «εἰς γοῦρες»,
(ἦναι κωμικός γρίμπος διὰ τοῦδε γυνὸν). -

Β. ΘΕΡΙΣΜΟΣ

α. Ἔργαλεῖα θερισμοῦ.

- 1) Μὲ ποῖον ἐργαλεῖον ἐθερίζοντο παλαιότερον τὰ δημητριακά. (Παραθέσατε τὸ ὄνομα καὶ ἰχνογράφημα ἢ φωτογραφίαν αὐτοῦ)

π.χ. με τὸ δρεπάνι, τὸ μαχαίρι κλπ.) *Μέ. τὸ ὀδοντωτό.*
δρεπάνι, ὡς τὸ πατωτέρω(α)......
Τὰ «ἀσταύκη. ταν. μαχαίρωνισμα» δριφύονται...
ὑπὸ τῶν ἐργαζομένων διὰ τῶν χειρῶν, ἄκων ἐργαζομένων...

Ἐάν ᾤσαν (ἢ εἶναι ἀκόμη ἐν χρήσει) διαφόρων ειδῶν δρεπάνια ἢ ἄλλα μέσα θερισμοῦ, παρακαλοῦμεν νὰ τὰ περιγράψετε· ἐπίσης νὰ σχεδιάσετε τὰ ἐργαλεῖα ἢ νὰ τὰ φωτογραφήσετε.....

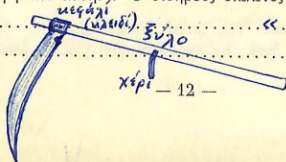
..... *ἐκδόως... ἐχρησιμοποιεῖτο διὰ...*
τῆς συγκομιδῆς σιταῦν. ἐν τῶν...
μελαίδων τῆρι........ *χειρὶν ἀγρῶν...*

2) Μὲ δρέπανα ἢ μὲ ποῖα ἄλλα ἐργαλεῖα (π.χ. κόσσες) ἐθερίζοντο (ἢ θερίζονται) τὰ χόρτα (π.χ. τὸ τριφύλλι κλπ.) διὰ τροφήν τῶν ζώων· (βλ. παράδειγμα εἰς τὴν κατωτέρω εἰκόνα). *Ναὶ. με' ὑπόσταν.*

3) Ἡ λεπίς (δηλ. ἡ κόψη) τοῦ δρεπανιοῦ ἢ ἄλλου θεριστικοῦ ἐργαλείου ἦτο ὁμαλὴ ἢ ὀδοντωτή; (Σχεδιάσατε αὐτήν).....
...Ὁσῶς... ἢ ἀνωτέρω... ὑπόστα... ἢ ὑπόψη... εἶναι ἐμαχρῆ...
ὅχι... ὀδοντωτή........

4) Πῶς ἦτο κατεσκευασμένη ἡ χειρολαβή του· (σχεδιάσατε ἢ φωτογραφήσατε αὐτήν). Ὁ σιδηροῦς σκελετὸς πῶς ἐλέγετο;.....
...μεγάλη (ὑπερβολή)........ *«ὑπόστα»...*

- 5) Ποῖος κατέσκευάζεν αὐτὰ τὰ θεριστικά ἐργαλεῖα (π.χ. τὰ δρεπάνια κ.ἄ.) *Παλαιότερον . τὰ κατεσκευάζον . οἱ χυφτοί , (σιδεράιδες) . σιδηροπυργοί . μηχαναί*
- 6) Ἦτο παλαιότερον (ἢ εἶναι ἀκόμη) ἐν χρήσει καὶ ὁ θερισμὸς μετὰ τὰς χεῖρας, δηλ. δι' ἐκριζώσεως καὶ ὄχι διὰ κοπῆς τῶν δημητριακῶν ἢ ὀσπρίων (π.χ. τῆς κριθῆς, τῶν ρεβιθῶν) ἢ τροφῶν τῶν ζώων (τῆς ρόβης κλπ.) *Ἦτο . ἐν . χρήσει . παλαιότερον . ἐκείνῳ . ἔργον . σήμερον . ὁ θερισμός . δι' ἐκριζώσεως , ἀλλὰ . μόνον τῶν ὀσπρίων , ὄχι τῶν κριθῶν .*

β. Θερισμὸς τῶν δημητριακῶν.

- 1) Εἰς ποῖον ὕψος ἀπὸ τοῦ ἐδάφους ἐθερίζοντο (ἢ θερίζονται) μετὰ τὸ δρεπάνι ἢ ἄλλο κοπτερὸν μέσον ὁ σῖτος, ἡ κριθή, ἡ βρώμη, ἡ σίκαλις κλπ. *Εἰς ὕψος . 0,50 μ. ἀνιῶν*
- 2) Οἱ στάχυες ποῦ ἔμεναν (ἢ μένουσιν) εἰς τὸ χωράφι μαζί με τὴν ρίζαν μετὰ τὸν θερισμὸν πῶς ἐλέγοντο (ἢ πῶς λέγονται). *ἔμενον . καὶ χρίζεται « μαχαμαί »*
- 3) Ποῦ ἀκολουθοῦν τοὺς θεριστὰς ἄλλα πρόσωπα (γυναῖκες ἢ παιδιὰ), τὰ ὅποια παραλαμβάνουν ἀπ' αὐτοῦ τὰ δράγματα (δραχίαι, πιάσματα, χερίαι, χερόβολα) τῶν σταχυῶν καὶ τὰ τακτοποιοῦν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. Μήπως οἱ ἴδιοι οἱ θερισταὶ ἀποθέτουν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τὰ δράγματα ; *Οἱ ἴδιοι . θερίσται . ἀποθέτουν . τοῖ . . . δράγματα . (τῶν χερῶν) . ἐπὶ . τοῦ . ἐδάφους . τῶν ἐσομένων . ἡμέραν . ἡρῶς . δίνονται « χερόβολα » καὶ δράγματα . ἢ μαχαμαί « μαυραὶ ἡμερῶς » .*
- 4) Πῶς τοποθετοῦνται τὰ δράγματα (οἱ χερίαι) ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. Πολλὰ ὁμοῦ ; Πόσα; Μήπως τοποθετεῖται ἕκαστον δράγμα (πιάσμα τῆς χειρὸς) χωριστὰ ; "Ὅπου τοποθετοῦνται πολλὰ μαζί, αἱ κεφαλαὶ τῶν σταχυῶν εὐρίσκονται πρὸς τὴν αὐτὴν κατεύθυνσιν ἢ διασταυρώνονται. (Περιγράψατε λεπτομερῶς) *Κάθε . χερμὴ . χωριστά . . τὰ σιτάκια . βάζονται . εἰς . μία . μερίδα , εἰς , εἰς . τὴν αὐτὴν κατεύθυνσιν . κατὰ τὸ δέδιμο . καὶ κατὰ τὸ ἀγμάσμα*

5) Πώς λέγονται τὰ τοποθετούμενα μαζί δράγματα ; Πολλαχοῦ κα-
 λοῦνται ἀγκαλιές. . . *ἀ. γ. ο. τ. α. . . κ. χ. ὑ. ὁ. β. α. . . καὶ δ. ἑ. π. ἑ. τ. α. . .*
τ. οῦ. σ. ἰ. π. . . ὡς β. ρ. ὡ. ρ. α. . . γ. ἰ. γ. ο. τ. α. . . ἀ. γ. α. ο. ἰ. ἑ. α. . . (ἀδ. ἑ. π. η.)

γ. Οἱ θερισταί.

1) Ποιοὶ θερίζουν : ἄνδρες καὶ γυναῖκες ; Ὑπῆρχον (ἢ ὑπάρχουν)
 θερισταί, οἱ ὅποιοι ἤρχοντο ὡς ἐπαγγελματίαι δι' αὐτὸν τὸν
 σκοπὸν ἀπὸ ἄλλου τόπου καὶ ποῖον ; *Ἄνδρες. καὶ γυναῖκες.*
Ἦρχαντο. καὶ ἐν τῷ. γ. ε. τ. ο. ν. κ. ὡ. χ. ὑ. ὁ. β. α. . . ἔ. γ. ρ. α. ο. .
ἑ. ρ. γ. α. ἑ. α. . ἢ. θ. ρ. ἰ. σ. τ. α. ἑ. α. . (κ. ἢ. ἑ. ρ. γ. α. ἑ. α. . .)

2) Πώς ἡμείβοντο οὗτοι με ἡμερομίσθιον (μεροκάματο) ἢ κατ'
 ἀποκόπην (ξεκοπῆς). Ποία ἦτο ἡ ἀμοιβή εἰς χορὴν ἢ εἰς
 εἶδος ; Τὸ ἡμερομίσθιον ἦτο μετὰ παροχῆς φαγητοῦ ἢ ἀνευ
 φαγητοῦ ; (Παραθεσάτε με τὰς πληροφορίας καὶ τὴν σχετικὴν
 εἰς τὸν τόπον σας οὐνοματολογίαν). *Ἠμείβαντο με τὸ ἡμέ-*
ρομίσθιον. (μεροκάματο) εἰς εἶδος. Πάντοτε μετὰ
φαγητοῦ. ἢ ἐργασίᾳ ἀνευ. παροχῆς φαγητοῦ.
γίγνεται. «. βή. ψ. μ. α. » (χωρὶς ψυμῆ). Μετὰ παροχῆς
φαγητοῦ γίγνεται. «. με. ψ. μ. α. »

3) Οἱ ἄνδρες ἢ αἱ γυναῖκες ἔφερον τι εἰς τὰς χεῖρας πρὸς προφύ-
 λαξιν, ἰδίᾳ τῆς ἀριστερᾶς, κατὰ τὸν θερισμόν ; Ἐπίσης κατὰ
 τὴν ἑναρξιν τῆς ἐργασίας τὴν πρώτην ἡμέραν περιεβάλ-
 λοντό τι εἰς τὴν μέσην τοῦ σώματος διὰ νὰ μὴ αἰσθάνωνται
 κόπωσην (δηλ. νὰ μὴ πονῇ ἡ μέση των) ;
Ὁ. χ. ε. . . δ. ἑ. π. . . ν. ὡ. ἡ. ρ. χ. ε. . . τ. ο. α. ἑ. π. . . σ. ὑ. ἡ. ἑ. π. α. . .

- 4) Ἐδίδετο (ἢ δίδεται) προσοχή ὡς πρὸς τὴν ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος ἢ τοῦ μηνὸς καθ' ἣν πρέπει νὰ ἀρχίσῃ ὁ θερισμός ;

"Οχι. Δι' εἰς τὸ ἀποδοχὴν εἰς τὸν Ἰησοῦν...

ἔσθιδον. ὅμως. πάντως. ἀποδοχή. καὶ. τὸν. ἀσπρὸν
 δια τὸ γερνᾶν (Νὰ μὴν ἴθις ἀπὸ τοῦ γυνεὸς, τίς).

- 5) Ἐτραγουδούσαν (ἡ τραγουδοῦν) κατὰ τὸν θερισμὸν σχετικὰ τραγούδια; Καταγράψατε αὐτά. *Ἐτραγουδοῦσαν. ὡς*

241. παρανομία. ἔνα. 5. χερσὶν. εἶναι. « τὸ παρανομι-
 αὐτῶν ἡμῶν. » τὸν. 6. οὐρανὸν. καταρτίζει. ἡ. ἔργων,
 αὐτῶν. ἀρχῆς. καὶ. βασίλειαν. » Καταρτίζονται. εἰς ἐδου-
 λους ἑαυτῶν.

- 6) Πού την τελευταίαν ἡμέραν τοῦ θερισμοῦ, προτοῦ τελειώσουν, ἀφήνουν εἰς τὸ χωράφι ἕνα μέρος αὐτοῦ ἀθήριστον. Τί κάμνουν τοὺς στάχυν πού μένουν ἀθήριστοι; (Εἰς τινὰς τόπους θερίζουν τὸ μέρος αὐτὸ σταυροειδῶς καὶ μὲ τοὺς ἀποκοπέντας στάχυν πλέκουν σταυρὸν ἢ ψάβαν, τὴν ὁποίαν τοποθετοῦν εἰς τὸ εἰκονοστάσι κλπ.).

Περιγράψτε λεπτομερῶς ὅπου ὑπάρχει σχετικὸν ἢ ἄλλο τι

ἰσχυρὰ... ἔχοντες... ἀποκρίματα... χρυσία... καὶ
 σκεύη... ἀλλ' ἡμεῖς ὅσα, καὶ τῶν κεραι-
 σάν... ἐν «ἐκδοσίᾳ» (ἐκδοσις)...

δ. Τὸ δέσιμον (δεμάτιασμα) τῶν σταχύων.

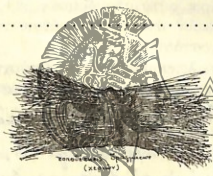
- 1) Πότε ἐγένετο τὸ δεμάτιασμα, ἤτοι τὸ δέσιμον, τῶν θερισμένων σταχυῶν. Ποίαν ἡμέραν; Ἀμέσως μετὰ τὸν θερισμόν; Τὸ ἐσπέρας ἢ μήπως ἔπρεπε νὰ μείνουν οἱ στάχυες εἰς τὸν ἥλιον πρὸς ξήρανσιν καὶ ἐπὶ πόσον χρόνον; *Ἰσχυόνε. μία. - δύο.*

ἡμίτερος. « καὶ οὐκ ἔγωγε »· καὶ ἑσθίοντα ἐδίδεον,
χειρόβοτα καὶ δεινὰ καὶ ἐς τὸ αἰετοῦ παρ-
εἶπον· καὶ πάντα ἰδίμερον συνέδωκεν.....
Ἡ ἐρώτησις δὲν ἐδίδεον. —

- 2) Πώς ἐγίνετο τὸ δεμάτιασμα ; Ποῖος ἔδενε τοὺς στάχυς καὶ ποῖος τοὺς μετέφερε καὶ τοὺς παρέδιδεν ὡς χεριές, ἀγκαλιές ; Πώς ἐδένοντο· μὲ κοινὰ σχοινία, μὲ σχοινία κατεσκευασμένα ἀπὸ βελονοειδῆς θάμνους, π.χ. βροῦλα, σπάρτα κλπ. Κατὰ τὸ δέσιμον τῶν δεματιῶν μήπως ἐχρησιμοποιεῖτο καὶ ἐργαλεῖόν τι ; Περιγράψατε λεπτομερῶς τὴν ἐργασίαν ταύτην μετὰ παραθέσεως σχετικῶν σχεδιασμάτων ἢ φωτογραφιῶν.....

Μετ' ἐχειρίζοντο .. συσίδως .. νασαγιά, μαυρ.ά.
 νικηκιά .. σιταρικῶν .. δια .. τὰ .. δερμάτια .. μετ' ἐχειρί-
 ζοντο .. καὶ .. βούρμα .. ~~ἢ~~ ..

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

- 3) Τὰ δεμάτια μετὰ τὸ δέσιμον ἀφήνοντο εἰς τὴν ἰδίαν θέσιν ἢ συνεκεντρώνοντο εἰς ὠρισμένον μέρος τοῦ θερισμένου ἀγροῦ ; Πόσα δεμάτια συνεκεντρώνοντο ἐκεῖ καὶ πῶς ἐτοποθετοῦντο ;

Ἀφίενοντο .. εἰς .. τὴν .. ἰδίαν .. θέσιν .. εἰς .. ἀποθήκην
 συσίδως .. καὶ .. χύνοντο .. δημηκίς .. ἐγίνετο ..
 εἰς .. ἄγρον .. χωρικῶν .. ἰδίων .. διὰ .. τὸ .. σπάρτον .. ἢ
 τὴν .. α. τριαντάρον .. καὶ .. τὸν .. ἀραβοσίτον ..

ε. Συγκομιδὴ τῶν γεωμήλων.

- 1) Ἀπὸ πότε ἤρχισεν ἡ καλλιέργεια τῆς πατάτας εἰς τὸν τόπον σας ;

Πότε γίνεται ή σπορά ή τὸ φύτευμα αὐτῆς. *Πανάκι . σπέρ-
νται... τὸν Φεβρουάριον . ἢ Μάρτιον.....*
.....
.....

- 2) Πῶς ἐγίνετο (ἢ γίνεται) ἡ ἐξαγωγή (βγάλισμο) τῶν γεω-
μήλων ἀπὸ τὸ χωράφι; Μὲ σκαπάνην, μὲ ἄροτρον ἢ μὲ
ἄλλον τρόπον. Περιγράψατε τὸ σχῆμα τῆς σκαπάνης, τοῦ
ἀρότρου κλπ. παραθέτοντες καὶ σχετικὸν σχέδιον αὐτῶν ἢ
φωτογραφίαν.....

*... Ἡ ἐξαγωγή γίνεται μὲ τὴν τοσίαν ἢ..
μὲ τὰ δινεία ἢ μὲ τὸ ἄροτρον.....*
.....

στ. Συγκομιδὴ τοῦ σανοῦ.

- 1) Ἐσυνθίζετο παλαιότερον ἡ διατροφή τῶν ζώων κατὰ τὸν
χειμῶνα μὲ ξηρὰ χόρτα (π.χ. σανόν, τριφύλλι, βίκον). Ἐάν
ναί, περιγράψατε πῶς ἐγίνετο ἡ καλλιέργειά του, ἔπειτα ἡ
κοπή, ἡ ξήρανσις καὶ ἡ φύλαξις αὐτοῦ.....

*Μὲ τὸ ἄχυρο ἀφ' οὗ ἀγνίνα, μὲ χόρτα..
ἀφ' οὗ χέρσα χωράγια ἢ μὲ χόρτα τοῦ ἐν-
... τῶνα εἰς τὰ δρεσμένα χωράγια σίτου..
... (μαζὶ μὲ τὴν καλαμίσαν).....*

- 2) Πότε ἐθερίζετο ὁ σανὸς καὶ μὲ ποῖον ἐργαλεῖον (δρέπανον, κόσ-
σαν κ.ἄ.). *Μετὰ τὸν δρεσμόν μὲ μηχανήν...*
ὡς τὸ ἀνωτέρω (σφ. 12)
(Παραθέσατε καὶ σχεδιάσματα ἢ φωτογραφίας).....

(Ἡ μὲ δρεσφάνι ἢ μὲ τὴν κοίαν).....
.....

- 3) Ξήρανσις τοῦ χόρτου καὶ δέσιμον. Ποῖα ἐργαλεῖα ἐρησιμο-
ποιοῦντο; (Παραθέσατε μετὰ τῆς περιγραφῆς καὶ τὴν σχετι-
κὴν τοπικὴν λαϊκὴν ὀνοματολογίαν, ὡς καὶ σχεδιάσματα καὶ

φωτογραφίας) ἔμελλε... πομπήν... μία... δύο... κτλ...
καὶ... μετεφέρων... συνίδως... μέ... τὰ... δέχεται...

Γ' ΑΛΩΝΙΣΜΟΣ

- α. 1) Μεταφορὰ τῶν δεματιῶν πρὸς άλωνισμόν. Συνεκεντρώνοντο πρὸς τοῦτο ἐπὶ τόπου εἰς τὸ χωράφι ἢ μετεφέροντο εἰς ἄλλην θέσιν, π.χ. εἰς τὸ ἀλώνι, εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ σπιτιοῦ κτλ.

Μεταφέρων μόνον... εἰς... τὰ... ἀγρία... εἰς... μέρι-
... καὶ... μόλιον... χωράγια... τὰ... ἀγρία... ἐγίνοντο...
... εἰς... χέρσον... χωράγια... εἰς... τὰ... μακροχρόνιον...
ἐσθαρξίφετο... ὑπῆρχον... παρακέντρων... καὶ... αἰρῶν...
ἀγρία...

- 2) Πῶς καλεῖται ὁ χώρος οὗτοι τοποθετοῦνται τὰ πρὸς άλωνισμόν δεμάτια. Εἰς τινὰς τόπους λέγεται: θεμωνοστάσι, θεμωνιά, θεμωνιάστρα, κλπ. Πῶς γίνεται ἡ τοποθέτησις εἰς σωρόν; Ὑπάρχει καθωρισμένος τρόπος τοποθετήσεως; τὸ συνήθως...

τὰ... δεμάτια... ὅπως... εἰς... τὸ... ἀγρία... ὅπως... κτλ...
τὰ... δεμάτια... καὶ... γυρίζονται... μέ... τὰ... σπύχων... ὅπως...
τὰ... ὅπως... —

- 3) Ὑπῆρχεν ἀνέκαθεν εἰς τὸν τόπον σας ἀλώνι διὰ τὸν άλωνισμόν τῶν δημητριακῶν; Μήπως ἐγένετο παλαιότερον ὁ χωρισμός τοῦ καρποῦ (τοῦ γεννήματος) ἀπὸ τὰ ἄχυρα εἰς ἄλλον χώρον, δηλ. ὄχι εἰς τὸ ἀλώνι;

Ἀνέκαθεν... εἰς... τὸ... ἀγρία... ὅπως... κτλ...
μεταφέρωντο... εἰς... τὴν... αὐλήν... καὶ... ἐγρίβοιτο...
μέ... τὸν... κτλ...

- 4) Ποῦ κατεσκευάζετο (ἢ κατασκευάζεται) τὸ ἀλώνι. Ἐντὸς τοῦ συνοικισμοῦ, εἰς τὴν αὐλὴν τῆς οἰκίας ἢ ἔξω τοῦ χωρίου; Εἰς ποίαν θέσιν; ἐν ἑσθῇ... ὅπως... κτλ...
ἐντὸς... ὅπως... ἀγρία... (συμπρά... ὅπως...)

- 5) Τὸ ἀλώνι ἀνήκει εἰς μίαν μόνον οἰκογένειαν ἢ εἰς περισσότερας ;
ἐὰν τοῦτο ἀνήκη εἰς πολλὰς οἰκογενεῖας, πῶς γίνεται ἡ χρῆ-
σις του, δηλ. μὲ ποίαν σειρὰν καὶ ἐπὶ πόσον χρόνον ;

Δὲν. κατεσκευάσθη. ὅπου. ἀγρία. ἐνὶ θύλῃ. ἀγριοῦ.
ἐν αἰρ. τοῦ. ἰδίου κτήτου. τοῦ. ἀγριοῦ. τοῦ. ἀγριοῦ.

- 6) Ἀπὸ πότε ἄρχεται τὸ ἀλώνισμα καὶ πότε λήγει ; Ἄρ. τὴν
ἰουλίαν... ἔως. 20. ἰουλίαν.

- 7) Εἶδη ἀλωνιῶν (ἀναλόγως τῆς κατασκευῆς των)· π.χ. χωματά-
λωνο (μὲ δάπεδον ἐκ χώματος)· πετράλωνο (μὲ δάπεδον
ἐστρωμένον μὲ πλάκες).

(Περιγράψατε τὴν κατασκευὴν ἐκάστου καὶ παραθέσατε σχε-
διάσμα ἢ φωτογραφίαν αὐτοῦ)

ἐνὶ θύλῃ. χωματάλωνο. ἰουλίαν. ἰουλίαν. ἰουλίαν.
... τὴν. ἀγρία. κατεσκευάσθη. ἐν. τῇ. ἀγριοῦ.

- 8) Πῶς ἐπισκευάζεται τὸ ἀλώνι ἐκαστον ἔτος πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ
ἀλωνισμοῦ· (π.χ. τοῦ χωματάλωνο· καθαρισμός αὐτοῦ καὶ
ἐπάλειψις τοῦ δαπέδου καὶ τοῦ γύρω τοιχώματος, ὅπου ὑπάρ-
χει, μὲ πηλὸν ἐκ χώματος ἢ συνήθως διὰ μείγματος κόπρου βοῶν
καὶ ἀχύρων). Ἄρ. τοῦ. ἀγριοῦ. ἰουλίαν. με.

χωμα. καὶ. «. τοῦ. », δηλαδή. κῆρον. τοῦ.
... τοῦ. ἐν. ἀγριοῦ. ἀγριοῦ.

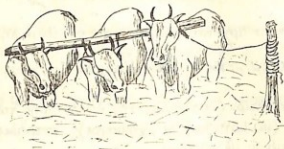
- 9) Ἡ ὥς ἂνω προετοιμασία τοῦ ἀλωνιοῦ καὶ ἡ ἐνάρξις τοῦ ἀλωνι-
σμοῦ γίνεται ὠρισμένην ἡμέραν καὶ ὥραν ;

Μετά. τὴν. ἀγριοῦ. ἰουλίαν. ἰουλίαν.
... ἰουλίαν.

- 10) Πῶς γίνεται ἡ τοποθέτησις εἰς τὸ ἀλώνι τῶν δεματιῶν, ὅπου
ὑπάρχει ἀλωνόστυλος, ὥς καὶ τὸ ἄπλωμα τῶν σταχυῶν πρὸς ἀλω-

νισμόν; Περιγράψατε τὸν τρόπον τοῦτον ἢ οἶονδήποτε ἄλλον.

..*Περιεχρήση... κίν. τέρν...*.....

11) Πῶς γίνεται τὸ ἀλώνισμα τῶν σταχύων διὰ τῆς χρησιμοποιοῦ-
ήσεως ζῶων (βοῶν, ἵππων κλπ.).

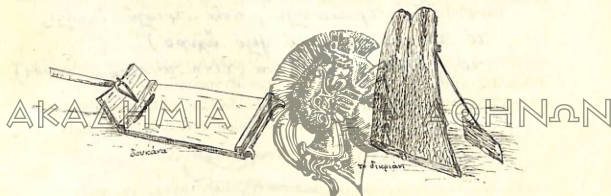
α) Ἀλώνισμα πρὸς ἀχυροποίησιν τῶν σταχύων διὰ τῆς καταπατή-
σεως αὐτῶν ὑπὸ περιφερομένων ζῶων (βοῶν, ἵππων κλπ.).
Πολλαχοῦ τοποθετεῖται πρὸς τοῦτο καθέτως εἰς τὸ μέσον τοῦ ἀλώ-
μοῦ ξύλινος στῦλος, ὕψους δύο μέτρων (καλούμενος στηγερὸς,
στρούλουρας, δουκάνη, βουκάνη κ.ά.), ἀπὸ τοῦ οὗ οὗ ἐξαρτῶν-
ται σχοινία, ὡς εἰς τὸ ἀνωτέρω σχεδιαγράφημα, διὰ νὰ συγκρατοῦν-
ται ἀπὸ τὸ ἕτερον ἄκρον τῶν τῶν ζῶα, ὥστε νὰ περιφέρωνται κυκλι-
κῶς, «νὰ ἔρχονται γῦρες», καὶ οὕτω νὰ κόβουν τὰ στάχυα.....

..*Ο. στῦλος. εἰς τὸ μέσον... τῶν... ἀλώνιοῦ... σχεδιά...*..
..*«... ὁ... στρούλουρας...»... ἀνωτέρω... μέτ. ἀλφ...*.....

β) Πῶς ζεύονται οἱ βόες, τὰ ἄλογα κλπ. διὰ τὸν τρόπον τοῦτον τοῦ
ἀλώνισμοῦ. Πῶς συνδέεται τὸ σχοινὶ ἀπὸ τὸν κάθετον ἀλώνο-
στῦλον μὲ τὰ ζῶα; (Εἰς τινὰς τόπους δένεται τὸ σχοινὶ εἰς θηλειές,
αἱ ὁποῖαι περιβάλλουν τὸν λαιμόν τῶν ζῶων. Εἰς ἄλλους τόπους
εἰς τὸ ἀλώνισμα διὰ τοῦ τρόπου τούτου δὲν ὑπάρχει στῦλος εἰς τὸ
μέσον τοῦ ἀλώνιοῦ. Τὰ ἀλώνιζοντα ζῶα περιφέρονται συνδεδε-
μένα εἰς σειρὰν διὰ σχοινίου, τὸ ὁποῖον σχηματίζει θηλειές περὶ τὸν
λαιμόν ἐκάστου ζῶου. Περιγράψατε ὅπου ὑπῆρχεν (ἢ διατηρεῖται
ἀκόμη) ἀλώνισμός κατὰ τὸν ἓνα ἢ τὸν ἄλλον τρόπον, παραθέτον-

τες καὶ σχετικὰς φωτογραφίας ἢ ἰχνογραφήματα). *Τὰ δὲ ἀγο-
ρα... ἐῖπον... δέματα... ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ στρι... (χαλκίον).
εἰς τὸ σχεινί, τὸ δάριον... δένειαν... εἰς τὸν... ἐπὶ
υἱα... (στῆλαι). Καθὼς ἀντιτίθενται... μαρτυρεῖται.
εἰς τὸν ὁρόν... τὸ σχεινί... ἔαται... θυρίσαν... ἀντι-
θέτως καὶ συνίσταται τὸ σχεινί. —*

- γ) Ποῦ ἀντὶ τοῦ ἀλωνισμού διὰ τῶν ποδῶν χρησιμοποιεῖται καὶ μη-
χανικὸν ἀλωνιστικὸν μέσον· π. χ. χονδρὴ ἐπιμήκης σανὶς εἰς
ἓν τεμάχιον ἢ δύο, προσαρμοζόμενα. Αὕτη ὠπλισμένη εἰς τὴν κάτω
ἐπιφάνειαν διὰ κοπτερῶν μεταλλίνων ἐλασμάτων ἢ ἀποσχίδων
σκληροῦ λίθου ἐξαρθᾶται ἐκ τοῦ ζυγοῦ ἐξευγμένων ζώων, σύρεται
δ' οὕτω κυκλικῶς ἐντὸς τοῦ ἀλωνίου ἐπὶ τῶν ἐστρωμένων σταχύων
διὰ τὸν ἀλωνισμόν των.

Σημειώσατε, ἐὰν ἀπαντᾷ εἰς τὸν τόπον σας τὸ ἀλωνιστικὸν τοῦτο
μηχάνημα ἢ ἄλλο τι, τὸ ὄνομα αὐτοῦ (π. χ. δουκάννα, δικριάνι,
βωλόσυρος), περὶ τῆς κατασκευῆς του, τὸ σχῆμα καὶ τὰς συνήθεις
διαστάσεις. Ἀπὸ ποῦ τὸ ἐπρομηθεύοντο παλαιότερον καὶ σήμε-
ρον. Ἐπίσης πῶς γίνεται ἡ χρῆσις του καὶ διὰ ποῖα δημητρι-
ακά. Ἠλωνίζοντο (ἢ ἀλωνίζονται) ὅλα τὰ δημητριακά μὲ ἀλωνι-
στικὸν μηχάνημα; Μήπως π.χ. ἡ κριθὴ καὶ τὰ ὄσπρια (κουκκιά,
ρεβίθια κ.ἄ.) ἠλωνίζοντο διὰ τῶν ποδῶν ζώων ζευγνομένων καὶ
περιφερομένων ἐπὶ τῶν σταχύων τούτων;

*Διὰ... ἀλωνίζοντο... μηχανήματα... εἰς... τὸν...
... τῶν... —*

- δ) Ἀπὸ ποίαν ὥραν τῆς ἡμέρας ἀρχίζει ὁ ἀλωνισμός, κατὰ ποίαν δὲ διακόπτεται διὰ τὰ ἐπαναληφθῆ τὴν ἐπομένην ;

Μετά τὴν 10^{ην} ὥρην τὴν ὥραν καὶ ἑξάρη.
 ὁ ἥλιος τὴν ὁρὰν καὶ Μέχρι τὴν 1^{ην} π.μ.
 ἔφαινε καὶ εἶπαι ἀποκαμίνε, καὶ ἔφαινε καὶ...
 ἦναι, καὶ ἀρχίσαι τὸ ἀνέμισμα μετὰ τὸν ἀέρα
 (καὶ ὁ χρόνος)

- 12) Ποῖα ἄλλα ἀλωνιστικὰ ἐργαλεῖα εἶναι ἐν χρήσει; (Εἰς τινὰς τόπους χρησιμοποιεῖται ἐπίμηκες ξύλον, τὸ ὁποῖον, καλούμενον διχάλι, δικούλι, δουκράνι κλπ., ἔχει τὸ ἄκρον ὀδοντωτὸν ὑπὸ τὴν κατωτέρω μορφήν):

Τὸ περιμαζι, σὺν τριγρὸ διχάλι,
 τὸ τριπλάνι (διδ. καὶ γὰρ ἄλλα).
 τὸ γατάρι (διδ. καὶ γὰρ τὸ σιγάρι σιγὰρις).

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

δουκράν ή διχάλι

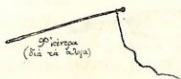
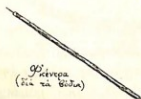
- 13) Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἀλωνισμοῦ ὁ γεωργὸς μετὰ τὸ διχάλι ἢ τὸ δικράνι, ἐρχόμενος γύρω εἰς τὸ ἀλώνι, ρίπτει ἐντὸς τοῦ κύκλου τὸν ὁποῖον διαγράφουν τὰ ζῶα ἢ τὸ ἀλωνιστικὸν μηχανήμα τοὺς ἀκό-
 πους στάχυν ; ἔφαινε καὶ οἱ δύο γεωργοὶ καὶ ρίχταν
 μετὰ τὸ περιμαζι, καὶ ἔφαινε καὶ ἔφαινε καὶ
 (αὐτοματῶς)

- 14) Ἦτο ἐν χρήσει εἰδικὴ ἀλωνόβερρα διὰ τὴν ὁδήγησιν καὶ τὸ κτύ-
 πημα τῶν ζώων ; (Ἐν Κρήτῃ λέγεται αὕτη βουκέντρι ἀλλαχοῦ
 φ'κέντρα). Πόσον μῆκος εἶχε καὶ ποῖα ἡ κατασκευὴ τῆς ; (Σχε-
 διάσατε τὴν ράβδον αὐτήν). (Βλέπε κατωτέρω εἰκόνα)

ἦτο ἐν χρήσει ὁράχειρον καὶ παρτελιν
 (μαστίχιν) ἐν τῷ γύρῳ καὶ σχοινίον

- 15) Πῶς λέγεται ἡ ἐργασία τοῦ ἀλωνίσματος ἐνὸς ἀπλώματος, δηλ. ἐνὸς στρώματος σταχύων ἐντὸς τοῦ ἀλωνιοῦ. (Ἐν Κρήτῃ καλεῖται δούλα). Πόσαι στρώσεις (δηλ. ἀπλώματα) σίτου, κριθῆς, βρώμης κλπ. ἤλωνίζοντο καθ' ἡμέραν

... ἕνα... ἄρνη... πέντε... ἡμέραν... ἔφαρται καὶ...
... αὐτὸ... τοῦ... ἀέρα...

- 16) Πῶς λέγονται οἱ ἀλωνισθέντες στάχυες, προτοῦ λιχνισθοῦν διὰ τὰ ἀποχωρισθῶν τὰ ἄχυρα ἀπὸ τὸν καρπὸν ; (ἐν Κρήτῃ : μάλαμα)

... Λίχνισμα...

- 17) Ποῖοι ἀλωνίζουν : ὁ ἴδιος ὁ γεωργὸς με' ἰδικὰ του ζῶα ἢ ὑπῆρχον (ἢ ὑπάρχουν ἀκόμη) εἰδικοί ἀλωνισταί (ἐν Αἰτωλίᾳ : βαλμάδες, δηλ. τοσοῦτοι, καλούμενοι ἀλωνιστῆς καὶ ἀγωγιάτες), οἱ ὅποιοι εἶχον βοδία ἢ ἄλογα καὶ ἀνελάμβανον τὸν ἀλωνισμόν

... ὕπάρχον... εἰδικὰ... ἀγωνιστῆς (γεωργοί)...
... καὶ... οἱ... ἰδιοὶ... γεωργοί...

- 18) Πλὴν τοῦ μέσου τούτου με' ζῶα καὶ με' ἀλωνιστικὸν ἐργαλεῖον ὑπῆρχον παλαιότερον εἰς χρῆσιν ἄλλα μέσα χωρισμοῦ τοῦ καρποῦ ἀπὸ τοὺς στάχυν· π.χ. τὸ κοπάνισμα αὐτῶν με' χονδρὸν ξύλον (τὸν κόπανον) ἢ με' ἄλλον τρόπον ; (βλ. κατωτέρω ἐν σελ. 26 εἰκόνα).

... ἔφηνετο... καὶ... κοπάνισμα... με' τοῦ... κόπανου...
... καὶ... μύρας... κοπάνισμα...

- 19) Ὁ κόπανος οὗτος πῶς ἐλέγετο· ἐκ ποίου ξύλου κατεσκευάζετο· πόσον μῆκος καὶ πάχος εἶχε καὶ ποῖον τὸ σχῆμά του ;

... Ὁ κόπανος... κατεσκευάζετο... ἀπὸ... ξύλου...
... ἔχρημα... καὶ... δια... κοπάνων... κοπάνων...

- 20) Τὸ κοπάνισμα τῶν σταχύων ἐγίνετο εἰς τὸ ἀλώνι ἢ εἰς τὴν αὐλήν; Διὰ ποῖα δημητριακὰ ἐγίνετο (ἢ γίνεται) χρῆσις τοῦ κοπάνου (π.χ. φακῆς, ρεβιθιδῶν κλπ.) *Δίν... ἐναγχεγυῖτο... γαστήρ... ἢ... ρεβίδια... διὰ... τὰ... γαστήρια... ἐχρησιμασσοῦντο... νόστιμος.*

κοπάνος στρογγυλός

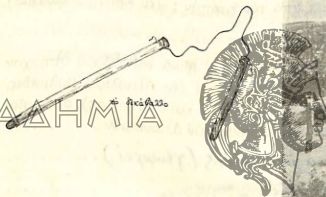

ξύλο κομμοῦντό διὰ τὸ κεφάλημα μικρὸν αὐτοῦ δημητριακῶν...

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ἡ εἰς 20.

ΑΘΗΝΩΝ

Ὑπὸ πόσων καὶ ποίων προσώπων ἐγίνετο· μόνον ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς οικογενείας ἢ καὶ συγγενῶν; Ἀνελάμβανον τὸ ἔργον τοῦτο ἄλλα πρόσωπα ἐπ' ἀμοιβῇ; Πῶς ἐκαλοῦντο τὰ πρόσωπα αὐτά; Πῶς ἐγίνετο τὸ κοπάνισμα τοῦτο διὰ τὰ δημητριακὰ μεγάλων παραγωγῶν;

Δίν... ἐναγχε... τριάντη... παραγρη...

- 21) Ποῦ ἐτοποθετοῦντο (ἐξηπλοῦντο) οἱ στάχυες διὰ τὸ κοπάνισμα. Ἐγίνετο τοῦτο ἀπ' εὐθείας ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἢ ἐπὶ ξύλου; Πόσαι στρώσεις (δηλ. ἀπλώματα) σταχύων ἐκοπανίζοντο τὴν ἡμέραν; Τὸ κοπάνισμα ἀπέβλεπε μόνον εἰς τὸν χωρισμὸν τοῦ καρποῦ ἢ

καὶ εἰς τὴν ἀχυροποίησιν τῶν σταχύων ; (Περιγράψατε λεπτομερῶς τὸν τρόπον τοῦτον χωρισμοῦ τοῦ καρποῦ ἀπὸ τοῦς στάχους, παραθέτοντες σχεδιαγραφήματα ἢ φωτογραφίας)

... *Δίν. ἔχρησθησαν εἰς τὸν ἀφαιρ. δι' ἐλαχίστων ποσ. ...*
... σά. 2η ...
... εἰς ἄλλα χωρὶς ἔχρησθησαν εἰς τὸν ...

- 22) Κατὰ τὸ ἀλώνισμα διὰ τῶν ζώων, ὡς ἐπίσης καὶ διὰ τοῦ κοπάνου, ἐτραγουδοῦντο τραγούδια ; Ἐάν ναί, ποῖα ;
 Κατὰ τὸ κοπάνισμα μήπως ἔλεγοντο εἰδικὰ δίστιχα ἢ φράσεις διὰ τὸν συντονισμόν τοῦ ρυθμοῦ τῆς ἐργασίας ;

Δίν. ἐσπῶρχαν εἰδικὰ τραγούδια ...

- 23) Πότε τὸ πρῶτον ἐγίνε χρῆσις ἀλωναδικῆς μηχανῆς εἰς τὸν τόπον σας. Ποῖος τὴν ἐπρομηθεύθη (πρόσωπον, συνεταιρισμός κλπ.). (Περιγράψατε τὸν τρόπον λειτουργίας αὐτῆς)

Μετά τὸ 1960 εἰς μαρμαρὶν μηχανήματα ...

β'. Λίχνισμα

- 1) Πῶς λέγονται οἱ ἀλωνισμένοι στάχυες, ἐτοιμασμένοι διὰ τὸ λίχνισμα (ἐν Αἰτωλίᾳ : λειῶμα, ἐν Κρήτῃ : μάλαμα). Μὲ ποῖον ἐργαλεῖον σωρεῖται τὸ λειῶμα διὰ τὸ λίχνισμα ; πῶς λέγεται τοῦτο (εἰς Κρήτην : θρινάκι, εἰς Αἰτωλίαν καὶ Πελοπόννησον : δικριάνι, ἀλλαχοῦ : δικιργιάνι) καὶ ποῖον τὸ σχῆμα αὐτοῦ.

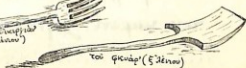
Λέχνεται ἀνέμισμα ἢ ἐργασία τοῦ λειῶματος ...
... τὸ τριανάκι, τὸ δικριάνι, τὸ δικιργιάνι ...

τοῦ τριανᾶκι (ξέλιου)

τοῦ δικριανᾶ (ξέλιου)

τοῦ δικιργιανᾶ (ξέλιου)

Ὁ σχηματιζόμενος σωρὸς ἔχει σχῆμα στρογγύλον ἢ ἐπίμηκες ;
 Προτοῦ ἀρχίσῃ τὸ λίχνισμα (ἀνέμισμα) πρὸς ἀποχωρισμὸν τοῦ ἀχύρου

ἀπὸ τὸν καρπὸν, καρφώνεται τι ἐπάνω εἰς τὸν σωρόν ; Μήπως μαχαίρι, τὸ θρινάκι ἢ ἄλλο τι ; Τί λέγεται κατὰ τὴν πράξιν ταύτην καὶ πρὸς ποῖον σκοπὸν γίνεται τὸ ἔθιμον τοῦτο.....

Ὁ σωρὸς ἔχει σχῆμα στρογγύλον... τοσοδευταίαι
 ἐς τὸν σωρὸν ὁ κοινὸς τῶν γενητιῶν ἔρως..
 καὶ ὅσαι γροθιές εἶναι τὸ ἕφος τοῦ σωροῦ..
 τῶσαι φορέι ἐπὶ αὐτῇ. ὁμάδες δὲ ἔχῃ μαρσά.

- 2) Μὲ ποῖον ἐργαλεῖον γίνεται τὸ ἀνέμισμα ; (Πῶς λέγεται τοῦτο : φτυάρι, θρινάκι ; Ἰχθυογραφήσατε τοῦτο.....

Τὸ ἀνέμισμα γίνεται 1^{ον} μὲ τὸ τριμάνι (χονδρὸ
 ἄχυρο), 2^{ον} μὲ τὸ τριμάνι (ὡς τὸ κακὸν) καὶ 3^{ον}
 μὲ τὸ φτυάρι, μὲ τὸ δασύον μαρτεῖναι σωρὸς.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

- 3) Ποῖος λιχνᾷ (ἀνεμίζει)· ἄνδρας, γυναῖκα· εἰδικὸς λιχνιστὴς ἐπ' ἀμοιβῇ ;

Ἀνεμίζει... ὁ ὄν. ἔραδ... δαί. ὑπαρχε... εἰδικός. λιχνιστής.

- 4) Πῶς λέγονται τὰ χονδρά τεμάχια τῶν σταχύων, τὰ ὅποια μετὰ τὸ λίχνισμα παραμένουν μετὰ τοῦ καρποῦ· (εἰς τινὰς τόπους καλοῦνται : κόντυλοι, κόμπια). Πῶς ἀποχωρίζεται ὁ καρπὸς ἀπὸ τοὺς κόντυλους ἢ τὰ κόμπια ; Ποῦ συνηθίζεται νὰ γίνεται δευτέρον ἀλώνισμα διὰ τῶν ποδῶν τῶν ζώων, ὥστε νὰ ἀποφλοιωθῇ ὁ σῖτος κλπ ;

Μεταχειρίζονται... τὸ δριμόκι. (ὡς ἔναι)...
 τὰ τεμάχια τῶν σταχύνων, τὰ δασύα μίκανα μάλαι...
 τοῦ καρποῦ λήγεται « μόνωνχα » καὶ « ἀνίσταται ».

- 5) Πῶς γίνεται ἡ ζευῖξις τῶν ζώων διὰ τὸ δεύτερον, ὡς ἀνωτέρω, ἀλώνισμα ; Ποῦ ἀπαντᾷται τὸ ἀλώνισμα τοῦτο· πῶς λέγεται ; (Ἐν

Κρήτη: ξεβαβούλισμα καὶ καρπολώνεμα)· διὰ ποῖα δημητριακὰ συνηθίζεται τοῦτο

... Διὰ χιόνους... δεύτερον... ἀνέμισμα...

... Χρησιμοποιεῖται... ὁ νόστος...

- 6) Ἀφοῦ διὰ τοῦ λιχνίσματος (ἀνεμίσματος) ἀποχωρισθοῦν τὰ ἄχυρα, πῶς γίνεται ἡ διαλογή τοῦ καρποῦ ἀπὸ τὰ μετ' αὐτοῦ παραμείναντα χονδρὰ τεμάχια τῶν σταχυῶν (τοὺς κοντύλους, κόμπια κ.ἄ.) ;

... Χωρίζονται... τὰ στάχυα... μὲ... ξένα... χάρτα... ἀπὸ...

... μὲ... γυαλίσματα... τὸ χάρτα... αὐτὰ... εἰς... ἀχνίδια...

... καὶ... χέρεται... εἰς... ἀντραῖδα...

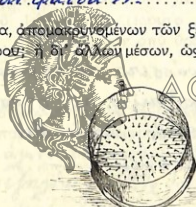
Γίνεται τοῦτο κατὰ τὸ ἀνέμισμα, ἀπομακρυνομένων τῶν ξένων αὐτῶν ὑλῶν ὑπὸ γυναικὸς διὰ σαρώθρου· ἢ δι' ἄλλων μέσων, ὡς π.χ. κοσκί-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

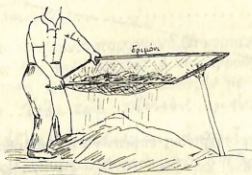
ΑΘΗΝΩΝ

κόσκινο παλιό δερμάτινο

κόσρος ἢ ἀντραῖδα

δορμόνι

νων μὲ ὅπας διαφόρων μεγεθῶν· π.χ. μὲ τὸ κόσκινον τὸ καλούμενον κατὰ τόπους : βολίστρης, δερμόνι, δορμόνι, δριμόνι, ρεμόνι κλπ.

(Περιγράψατε λεπτομερῶς τοὺς ἐν χρήσει παλαιότερον (ἢ καὶ σήμερον) τρόπους χωρισμοῦ τῶν κόκκων τῶν δημητριακῶν ἀπὸ τὰ ἄχυρα καὶ τὰς ἄλλας ὕλας. Ἰχνογραφήσατε δὲ ἢ παραθέσατε φωτογραφίας τῶν ἐν χρήσει ἐργαλείων καὶ σκευῶν)

...Μέ' τὸν... νόστικον, μέ' τὴν «συντάδα»...
 «Ὁ νόστικας»... ἔχει... χονδρὰς... βάτας...
 «Ἡ συντάδα»... ἔχει... μικροτέρους... βάτας...
 ...Ἰσχυρὴ καὶ «συντάδα»... ἀκριτὴ μέ' σὺρμα...
 «Ὁρα... ἔχουν... ζύζυγον... γύρον... γυρόμασταν... «κροδί»...

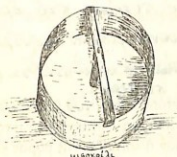
- 7) Ὃταν ἐτοιμασθῇ, ὡς ἀνωτέρω, ὁ καρπὸς σχηματίζεται εἰς σωρόν; Μὲ ποῖον ἐργαλεῖον σωρεῖται; Χαράσσεται ἐπὶ τοῦ σωροῦ σταυρός; Πῶς χαράσσεται καὶ ποία ἡ μορφή του. Μήπως ἐμπηγνύεται κατόπιν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ σωροῦ τὸ ἐργαλεῖον τοῦ λιχνίσματος (θρινάκι, φτυάρι), ἐπακολουθεῖ δὲ καὶ προσκύνησις καὶ ἀσπασμὸς τοῦ σωροῦ ὑπὸ τοῦ γεωργοῦ;

Ἐχαράσσειτο... τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ καὶ...
 ἐπακολουθεῖτο... τὸ φτυάρι... Μόνον... δὲ... καὶ... μέγιστον...
 σωρόν... εἰς... ἐπισημαίνει... φροσύνη...
 καὶ... ἀσπασμὸς...

- 8) Ἀλλὰ εἴθιμα προτοῦ νὰ μεταφερθῇ ὁ καρπὸς (σίτος, κριθή κλπ.) εἰς τὴν ἀποθήκην.

γ'.1) Ποῖαι ὀφείλαι πρὸς τρίτους ἔπρεπε νὰ καταβληθοῦν εἰς εἶδος ἀμέσως εἰς τὸ ἀλώνι; π.χ. ἡ δεκάτη, κοινῶς δεκάτισμα. Ποία ἦτο ἡ συνήθεια. Ἦρχετο ὁ δεκατιστὴς εἰς τὸ ἀλώνι; Μὲ ποῖον μέτρον (δοχεῖον) ἐγένετο ἡ μέτρησις τοῦ σίτου, τῆς κριθῆς κλπ., διὰ τὴν εἴπραξιν ὑπὸ τοῦ δεκατιστοῦ τοῦ «δεκάτου». (Σημειώσατε τὸ ὄνομα τοῦ μετρητοῦ, τὴν

τὸν δ. τὸ ἀγνόν. Ἡ μέτρησης... ἐπὶ τὸ μέτ. τὸ ἀγνόν » (166)
 (ἐπὶ τὸν 20 μέτ.), ἄλλο μέτρον τὸ κ. σ. x. i. u. » (δὲν ἔστιν).
 Τὸ μέτρον... ἔτι φησὶν...

μεσοκοίλε

ΚΑΝΕ ΔΕΛΦΙΝΟ

- α) τὸ παπαδιάτικο,
β) τὸ ἀγροφυλακιάτικο,
γ) τὸ γυφτιάτικο,
δ) τὸ ἀλφειλιάτικο κλπ.

Σημειώσατε τὰ ἐν χρήσει παλαιότερα μέτρα τῶν δημητριακῶν (δόμα, χωρητικότης, σχῆμα, καὶ παραθέσατε ἰχνογραφήματα ἢ φωτογραφίας αὐτῶν) *Καὶ τὸ ἀγνὸν ἐόχαικε. ∴ τὸ δισαύωμα τοῦ ἀγρογύζαμος. «μαεφζήμι» (2½ δμ. τὸ σπρέμμα). Τὸ «ἐζμονιστέμι»... 10% ἐστὶ τοῦ σπαραῦ... τοῦ σπαραῦ... (1 τοιζαίρι. τὸ καὶ δαίτω). (Καὶ τὸ δέμα το).*

- 29 —

2) Πῶς λέγεται ἡ φωτιά αὐτή ; (π.χ. φανός, ἀφανός κλπ.).....

..δὲν εἶχε ἰδιαιτέραν ὀνομασίαν.....

β'. 1) Ποιοὶ ἀνάπτουν τὴν πυράν· παιδιὰ, ἡλικιωμένοι, ποῖος ἄλλος ;...

..Παιδιὰ, ὅχι ἡλικιωμένοι.....

..ἐπεχίρουν τὸ ἔθνος μέχρι τοῦ 1937.....

2) Ποῖος ἢ ποιοὶ συλλέγουν τὰ ξύλα, θάμνους κλπ. διὰ τὴν πυράν.

Τὰ κλέπτουν ; "Αν ναί, ἀπὸ ποῖον μέρος ;

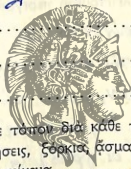
..ἐκ τῆς ἐπαρχίας ἀπὸ τῶν δημοτῶν.....

..τῶν ἀρχαίων (ἀρίτων), ἐφ' ὧν ἀπὸ νύκτε σπείνουν.....

3) Πῶς γίνεται ἡ συγκέντρωσις των. (Περιγράψατε λεπτομερῶς)

..δὲν ἐνδυναμῶνται μετὰ μερῶν.....

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

γ'. Ποῖαι αἱ συνήθειαι εἰς κάθε τόπον διὰ κάθε πυράν ;

1) Προσευχαί, διάφοροι ἐπικλήσεις, ζόρκια, ἄσματα, κρότοι, θόρυβος. Καταγράψατε τὰ σχετικὰ κείμενα

..δὲν ἐνδυναμῶνται τοιοῦτα.....

2) Πηδήματα, χοροὶ γύρω ἀπὸ τὴν πυράν. (Περιγραφή λεπτομερῆς)

..ἐκτελεστοὶ χοροὶ καὶ ἀπαιτήματα γύρω ἀπὸ.....

..τὴν πυράν.....

- 3) Τί καίονται εἰς τὰς πυρὰς αὐτάς· (κάψιμον τροχοῦ ἀμάξης, λουλουδιῶν τοῦ Μάρτη, τοῦ στεφάνου τῆς Πρωτομαγιάς κλπ.)

... δὲν... ἐκαίοντο... τριαντά... λουλούδια... δῆλως... ἐκαίοντο... τὰ... θαλασσινὰ... μαλακία... (μαλακίδες... ἀπὸ... μαλακίης... ἢ... ἀπὸ... μαλακίας).....

- 4) Καίονται (ἢ ἐκαίοντο) ὁμοιώματα· π.χ. κατὰ τὸ Πάσχα ὁμοίωμα τοῦ Ἰούδα· (περιγράψατε λεπτομερῶς)

.. Ὁχι... δὲν... ὑπάρχει... τὸ... ἔθιμον... αὐτό... ..

- 5) Παραθέσατε λεπτομερῆ περιγραφὴν τοῦ ἔθιμου εἰς τὸν τόπον σας.

Ἐκτενέστερον... τὰ... σιμύδια... τοῦ... χωριῶν, τὸ... ἑσπερίαν... τῆς... ἀπογεύσεως... τοῦ... Ἀγίου... Ἰωάννου... 23... Ποντίων... μετὰ... τὸ... εἶσεν... ἑλθόντων... τῶν... ἀπὸ... αὐτῶν... δημοτικῶν... καὶ... ἀετοκρίων... καὶ... οἱ... βάντες... (οἱ... φρεῖς)... καὶ... ἐκτενέστερον... ..

Ἡ... αὐτοὺς... «κατὰ... μαχαλαδες» ἢ εἰς... ἐκτενέστερον... σιμύδιον, ἐχόμενον... αἰρεῖ... αὐτῶν... καὶ... ἐκτενέστερον... ..

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΔΙΑ ΤΑ ΓΕΩΡΓΙΚΑ ΕΡΓΑΛΕΙΑ

ΚΑΙ ΚΑΤ' ΕΘΙΜΟΝ ΠΥΡΑΣ.

Ὁ ἐφεταγόμενος τόπος εἶναι τὸ χωρίον Φωμίνιον Φυλακῶν τοῦ Νομοῦ Θεσσαλονίκης.

Τὰ παραγραφόμενα στοιχεία συντελέησαν αὐτοπροσώπως ἀπὸ ἀγρονομίας κατοικοῦντος μετὰ τὴν ἡμέραν. α) Ἀπὸ τὸν γεωργὸν Γεώργιον Καραμαῖνον, ἡμέρας 72 ἐνῶρ, καὶ β) τὸν Γεωργίον Βένιμο, ἀγρότην, ἐνῶρ 78.

Α. ΤΑ ΓΕΩΡΓΙΚΑ ΚΤΗΜΑΤΑ ΠΡΟ ΤΟΥ 1920.

Διὰ σοφῶν ἀποφασίσαντο οἱ ἀγροί (καὶ χωράφια τῶν νάμεσων). Κατὰ τὴν ἀγραπείαν, ἐνημερὴ μετὰ τὸν διειρημὸν τοῦ σιτοῦ ἢ τῆς βρώμης (ἐνημερὴ τῆς «ἀρσίνης»), ἀπὸ τῆς 14 Σεπτεμβρίου (τοῦ λαμποῦ) μέχρι τῶν Ἀπριλίων, ὅπου ἤρχισεν ἡ τῆν ἡ γεμῆσις διὰ τὸν ἀράβιστον. Ὑπάρχον ἐκείνην χρόνον ἀποκαταστάται ὡς βοσκόμενοι, αἱ εἰσὶν δὲ μαζιερροῦνται.

Εἰς ταῦτα μετὰ τὴν ἐκκέντησιν. Παλαιότερον εὐρὴν κτήματα ἀνῆλθον εἰς «Τουρμὸν», ὡς εἰχοντο οἱ Τουρμαβανοὶ τῆς περιοχῆς. Πολλὰ κτήματα ἀνῆλθον εἰς κατοίκους τῆς Κοινότητος. Πολλοὶ ἔφαιον δὲν ἦσαν οἱ ἴδιοι μαζιερροῦνται, ἀλλὰ καὶ ἐμαζιερροῦνται διὰ τῶν «σιμῶν», ὡς «μυδιὰν», ἢ ὡς «τριτάριον». Ὑπάρχον ἐκείνην ἀμερὰ ἐκπαιστικὰ καὶ μοταστριανὰ κτήματα μαζιερροῦνται μετὰ τὸ ἴδιον σύστημα. Ταῖς μοταστριανὰ χωράφια ἔχον ἀνακατασκευῆ. Ταῖς ἐκπαιστικὰ ὑπάρχον ἀνῆλθον. Προέρχονται ἀπὸ διερεῖς χριστιανῶν ἢ ἀπὸ «ῥάματα».

Ὁ πατὴρ διερεῖς τὴν ἀριονοσίαν ἀνῆλθον καὶ μετὰ τὸν γάμον τῆς γυναικὸς του. Ἡ ἀριονοσία διερεῖς μετὰ τὸν θάνατον του.

Πολλοὶ καίτοι ἐκείνην. Οἱ διαμένοντες εἰς τὸ χωρίον ἦσαν γεωργοί. Ἄλλοι ἦσαν κτηνοτρόφοι. Ὅσοι αἱ εἰσοδήματα, καὶ τῶν ταφιδωμένων, διερεῖς ὅλην εἰσοδήματα χίδια, καὶ εἰσοδήματα ἀλλῶν.

εἰς τὴν βοσκὴν ἴσας ποσὸς αὐτῆς μεθωρὸς, ὃ χιδαρὸς ἢ αἰ-
συμὸς. Αὐτὸ τὸ αἰσυμὸς λέγεται «χυριαμὶ χιδούρα» ἢ «ταῖ-
δια τοῖ χυριαμὶ». Ἰσχυρὸς ἀνὴρ καὶ σίμρον. Ταῖ χιδια αὐ-
τα «βρῶντον» τὸ ὀρῶν, μετὰ αὐτὸ ἑνὶ γράμμα τὸν αἰσυμὸν
καὶ τὸ βράδν γράφον σὺ χυριὸ καὶ μετὰ αὐτῶν αὐτῶν μετὰ
τὸν σὺ σῶντον. Μερικοὶ εἶχον καὶ ὀρέβαρα ἢ χιδια καὶ χυ-
ράφια, ταῖ ὅσῃα ἱμαμύρτον. Μὴτε τὸν 1939 ἰσχυρὸς καὶ ποσὸς
βοσκὸς μεθωρὸς «χυριαμὶ».

Ὅροι ποχοροῦντο καὶ μὲ τὴν παμμερῆσαν τὴν κτηνίασιν τῶν.
Καὶ οἱ ἔχοντες ἄλλα ἱμαμύρματα. Ἰδίως τὴν ἰσχυρὴν τὴν αἰσυμὸν
τὸν ἱμαμύρτον ἢ μετὰ τὸ δίπλωμα τοῦ ποταμοσίου ἢ τὴν ὀρεῖαν.
Ὅροι οἱ ταφιδωμένοι ἄλλοι τὰς οἰκογενεῖς τῶν εἰς τὸ χυριὸ καὶ
ἱμαμύρτον μετὰ διασπορῶν.

Οἱ παμμερῆσαι τῶν ἄλλων ἱμαμύρτων «σήμεροι». Ταῖ κτήματα ἱμα-
μύρτων «μωμῶν», «μωμῶν» ἢ «μωμῶν» ἢ «μωμῶν».
Εἰς τὰ μωμῶν, συμπεριλαμβάνεται τὸ ἱμαμύρτον καὶ ὁ ἰδιωτὴς
τῶν χωραφῶν καὶ μετὰ τὸν ὁ σὺρὸς εἰς δύο ἴσα μέρη (ὅσα
δὴ ὁ σὺρὸς τῶν παρῶν). Εἰς τὰ «τριτάριον» χυρίσται ὁ παρῶς
εἰς τρεῖς σὺρὸς καὶ αὐτῶν τὸν ἴσον ὁ ἰδιωτὴς καὶ τοῖς δύο ὁ
«σήμερος», χυρίσται τὰ συμπεριλαμβάνεται ὁ «ρομωμὸς» εἰς τὰ παμμερῆσαι
καὶ ἱμαμύρτων (σάφως, σιγίσματα, αὐτῶν). «Παρασάρι» λέγεται ἡ
παμμερῆσαι τὴν αἰσυμὸν διὰ ποταμοσίου τὸν ρομωμὸν. Εἰς τὴν αἰ-
συμὸν αὐτὴν ἔχει καὶ τὴν φρενίδα τὴν παμμερῆσαι ὁ ρομωμὸς.
Κατὰ τὸ δίπλωμα ἱμαμύρτων ἐργάζονται καὶ ἐργάζονται αὐτὸ τὸ
ἴδιον χυριὸν καὶ αὐτὸ ἄλλα γινώσκουσι. Ἐργάζονται πάντοτε σχεδὸν
εἰς εἶδος. Καὶ πάντοτε μετὰ σποσίου, «μὲ γῆμῃ». Οἱ ἐργάζονται ἰδι-
ωτικῶς «ὀρέβαρα», «χιδούρα» καὶ τὸ βράδν ἱμαμύρτον τὸ «ταῖμ»
(τοῦ κτηνίασιν τῶν ταῖν, τὸ ποταμοσίου γινώσκουσι καὶ γῆμῃ).

Οἱ ἐργάζονται εἶχον ταυμῶν, μοτίμους, ταυμῶν, οἱ ὅσῃα ἱμα-
μύρτων «μωμῶν». Ταῖ «μωμῶν» ἱμαμύρτων ὅσοι τὸν ποταμὸν

εργασίας του σιταριού, ἐπρόκειτο δὲ καὶ διὰ τὰ « ἀνάματα », ὡς ἔλεγαν οἱ ἴσσοι καὶ οἱ ἡμίονοι, χρησιμοποιοῦμενοι διὰ τὰς μεταφορὰς γοργίως ἢ ὡς νῆπεις.

Πολλοὶ καίτοι ἐραφίδων εἰς τὸ ἐνσωματώσασθαι ἀνθρώπων ἐργασίας. Ἰδίως ἐραφίδων εἰς Κωσταντινουπόλιν καὶ ὅμοιοι εἰς Βουλγαρίαν. εἰς τὴν Βουλγαρίαν κατὰ ἐρωτήματα εἰς τὴν Φυλασσούσσαν τὴν ὁσίων ἔλεγον « Φιλωαί » (σημειωτὸν Κωνσταντίνου), ὅπου ὑπάρχει ἀνδοῦσα ἑλληνικὴ παροικία. Ἦσαν ἐπὶ τὸ ἀγρίων ἀνθρώποι ἢ ἀστεργάται. « Οἱ γουρπαῖοι τῆς πόλεως » εἶχον ἐμφυλὴν εἰς ἀντιπαθέτους, οἱ δὲ « γούρνοι » ἦσαν καταγόνια ὅπου ἔγινον ὅσοι οἱ ρομφαλῆται « αὐτοῦτοι », μέχρις ὅταν κατασφαινοῦντο εἰς ἐργασίας. Ἀργότερον, μετὰ τὸ 1900, ἤρχισεν ἡ μεταρρύθμισις εἰς Ἀμερικήν. Ἐκείνη πορρὴν ἐμαρτυροῦντο εἰς ἕλκος αἰσῶν τοῦ ἐσωτερικοῦ. Δὲν ὑπάρχοντες ἀπὸ τὸ χυρὶν τοῦτο ἀντιπερὶ ἡμεῖς ἐργασίας κατὰ ἑσπέραν ἀπὸ ὅσων ἀντιπερὶ οἱ ὅσων μετέβαινον δι' ἐργασίας εἰς οὐδ' ἀναχωρησὶς ἀντιπερὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ.

Τὰ χωράδια ἐμαρτυροῦντο μὲν πρῶτον πόρος (φουσιή). Ἐκείνη ἐμαρτυροῦ ἡ παρὰ μὲν τὸν πόρον. Παράχωμα ἐγίνετο μόνον τῷ παρὰ μὲν τὸν πόρον εἰς ἐμαρτυροῦντο μόνον, καὶ αὐτὸ εἰς ὅσων ἀντιπερὶ.

Χημικὰ μεταρρύθμιση ἐχρησιμοποιοῦντο τὸ πρῶτον κατὰ τὸ ἔτος 1936 εἰς μικρὰν ἡμερᾶν. Καὶ σήμερον ἀντίον δι' ὅσων χημικὰ μεταρρύθμιση εἰς ἡμερᾶν ἡμερᾶν.

Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1934 ἤρχισαν καὶ χρησιμοποιοῦντο σιδηροὶ ἀπορροῖ, τὸ ὅσων χημικὰ « μηχανή », ἐπὶ τὸ ὅσων ἀπορροῖ χημικὰ « ἀντίον ». Χρησιμοποιοῦνται μόνον ποσότητες σιδηρᾶ ἀπορροῖ μὲν τῶν ὅσων ἔχοντες δύο χημικὰ. Ἐνθάδε κατὰ συνάφειαν εἰς ἐργασίας τοῦ βόλου.

Τρακτέρ χρησιμοποιοῦνται, ἐν μέρει μόνον, ἀπὸ τοῦ ἔτους 1952.

Μηχανή διερισμού διὰ χρησιμοποιοῦται οὐτε μηχανή διείσματος.
Μηχανή ἀγριοποῦ χρησιμοποιοῦται μόνον μερικοῦς ἀπὸ τοῦ ἔτους
1965. Ὁ διερισμός καὶ ὁ ἀγριοποῦ γίνονται ὡς ἀκριβέστερον.

Τὸ ζῆλον ἀπορροὶ παρουσιάζονται ἰσχυροὶ ζυγοῦχοι ἢ οἱ
ἴδιοι οἱ γυρτοῦχοι, ἢ ἀπὸ τοῦ ἔχοντος σχετικῶς διεριστικὰν.
Ἐκτονοῦστοι ἐκτονοῦστοι τοῦ ζῆλου ἀπορροὶ, τοῦ ζυγοῦχοι.
Τὸ ἐνὶ τῷ ἐνὸς εἶδους, ὡς τὸ εἰσπράττονται εἰς τὸ ἐνὸς ἐκ-
τονοῦστοι καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ ἐκτονοῦστοι ἐκτονοῦστοι καὶ ἐκ-
τονοῦστοι διὰ τὸν «ἐκτονοῦστοι».

Τὸ σχῆμα τῆς σφαίρας τοῦ ἀπορροὶ ὑποκρίνεται ἀπὸ ἀντοναρρίων
ἰσχυρὰ. Ἦτο παρουσιάζονται ἐν τῷ ζῷ καὶ ἀπορροὶ «σφαίρα».
Διὰ τῆς παρουσιάζονται καὶ ἐκτονοῦστοι τοῦ ἀπορροὶ ἐκτονοῦστοι
οὐτο καὶ ἐκτονοῦστοι ἐκτονοῦστοι, ἐκτονοῦστοι, ἐκτονοῦστοι, ἐκτονοῦστοι (ἐκ-
τονοῦστοι), ἐκτονοῦστοι, ἐκτονοῦστοι (ἐκτονοῦστοι) καὶ ἐκτονοῦστοι (ἐκ-
τονοῦστοι) καὶ ἐκτονοῦστοι (ἐκτονοῦστοι) καὶ ἐκτονοῦστοι (ἐκτονοῦστοι).
Διὰ τῆς παρουσιάζονται «ἐκτονοῦστοι», ἢ «ἐκτονοῦστοι».

Διὰ τὸ ὄργανον ἐκτονοῦστοι μόνον βόες. Μερὶ τὸ 1940, ἐκτονοῦστοι
ἰσχυρὰ. ἐκτονοῦστοι δύο ζῷα.

Διὰ τὸ «ἐκτονοῦστοι» εἶναι ἀπορροὶς ὁ ζῷος.

Ἐκτονοῦστοι ἀπορροὶς εἶναι: «οἱ ζῷοι», καὶ «ἐκτονοῦστοι», καὶ «ἐκτονοῦστοι»,
καὶ «ἐκτονοῦστοι τοῦ ἀπορροὶ», «οἱ ἐκτονοῦστοι» ἢ «ἐκτονοῦστοι».

Ἐκτονοῦστοι ὄργανον δι' ἐκτονοῦστοι.

Τὸ ὄργανον ἀπορροὶς ἰσχυρὰ «ὁ ζῷος». Οὐτοῦ ἐκτονοῦστοι ἐκ-
τονοῦστοι χρησιμοποιοῦνται μόνον κατὰ τῆς ἀπορροὶ καὶ τὸ ἐκτονοῦστοι.

Ὁ γυρτοῦχος ἐκτονοῦστοι ἐκτονοῦστοι ἐκτονοῦστοι καὶ ζῷα ἐκτονοῦστοι, ὡς «ἐκτονοῦστοι».

Διὰ τῆς ζῷα τὸ ζῷον εἰς τὸ ζῷον ἀπορροὶ ἐκτονοῦστοι εἰς ζῷοις

εἰς τὸν ζῷον τῆς ἐκτονοῦστοι. Μερὶ οἱ ζῷοι ἐκτονοῦστοι καὶ «ἐκτονοῦστοι».

καὶ ἐκτονοῦστοι εἶναι ἐκτονοῦστοι ἐκτονοῦστοι μετὰ ζῷα. Οἱ ζῷοι

ἐκτονοῦστοι μετὰ καὶ «ἐκτονοῦστοι». Ὁ ζῷος ἐκτονοῦστοι μετὰ τὸ «ἐκτονοῦστοι»

τοῦ ἀπορροὶ μετὰ καὶ «ἐκτονοῦστοι τοῦ ἀπορροὶ», τοῦ ἐκτονοῦστοι καὶ μετὰ

σφῆνες εὐὸν γίνονται « σταυρώματα ». Μία ψήφη σφῆνα, ἡ δὲ αὖτις
παροῖσι τὸ βάθος τοῦ ὀρθήματος γίνονται « μαστιγίδες ». Τοσοδού-
νται εἰς τὸ σημεῖον συνδέσεως τοῦ πυλῶν μὲ τὸ στυλεῖον. Τὸ βάθος
τοῦ ὀρθήματος ὅπως κυρίως ἐνδείκνυται μὲ τὴν « σφάδην » ἢ « σφά-
δαν », ἡ ὅσολα σφαιρῶνται μὲ σφῆνες.

Ἄν ἔχον πυλῶνι ἀπὸ ἄλλα εἴδη ἀσφαλιστικὰ « οἱ γουμαρτίες »,
δίδου καὶ ἄλλα τραβῶν μὲ τὸ σῆδος καὶ ὅχι μὲ τὸν τράχηλον, ὅπως
« τὰ βόδια ».

Τὰ ἐξωμήκη γῆνα, ὅν εἴδη βόδια, δίδονται ἀπὸ τὰ κέρατα καὶ
ὀδηγοῦνται. Ἄν εἴδη ἄλλα ὀδηγοῦνται μὲ τὸ « κασίτρι », ἢ μὲ
γούρι. Τὸ κασίτρι εἶδος χαλκῶν.

Τὸ ὀρθῶμα μὲ « εὐαίρις », μὲ τὸ ψήφο ἄροτρο, γίνονται ὅπως εἰς
τὸ σχῆμα α καὶ εἰς τὴν σελίδα β τοῦ ἐμπροσθογραφίου. Μὲ τὴν « μηχανήν »,
γίνονται ὅπως εἰς τὸ σχῆμα β.

Ὁ ἄρσος διὰ τὴν ὀρθήμας, ἐκτείνεται εἰς « σφάδης » μὲ κέντρον
διὰ τὴν καμμένην καὶ ἀναβόσκον δὴν ἐκτείνεται.

Ὡς οὖν οἶον μὲ σφαιρῶνται γίνονται εἰς ἄλλα μέρη, εἰς ὅλην ὀρθήμα
ἔδαφος.

Διὰ τὸν ἀναβόσκον τὸ 1^{ον} ὀρθῶμα ἐκτείνεται συνδῶν μὲ τὴν « μηχανήν »
(τὸ σφῆρον ἄροτρον). Τὰ ἄλλα ὀρθῶματα ἐκτείνεται κατὰ ἐπιμέλειαν
μὲ τὸ « εὐαίρις », τὸ ὅσολα τρέβη τὸ χῶμα.

Διὰ τὴν καμμένην ἀναβόσκον γίνονται ἔνθα ὀρθῶμα, τὸ 1^{ον},
κατὰ τὰ εἴδη Μαρτίον, τὸ ὅσολα γίνονται ὀρθῶμα. Τὸ δεύτερον
γίνονται « διβόλι ». Ἀναβόσκον ὅσολα γίνονται « σφαιρῶν », σφα-
ρισμα (σφάρα), σφαρμῶς, ἄλλα σφάρα, αἰγῶνισμα, καὶ « μαζαράτοι »,
(μαζαρίτες αἰγῶνις ἐνδὸς τοῦ καμμένην χυραφῶν).

ἔνθα μὲν τὸν σφαρμῶς ἐκτείνεται καὶ τὸ χυράκι ἐκτείνεται « εὐαίρις »,
(κρούστα), τὸν γίνονται καὶ ἄλλο ὀρθῶμα γίνονται « γύρισμα »,
γύρισμα γίνονται καὶ τὸ διβόλι.

ἔνθα οὖν τὸ « σφαιρῶν » (σφῆνος ἀπὸ τοῦ σφαιρῶματος).

Όταν τό χωράκι μετά τό «συναγασθῆναι» ἀρχίσῃ νά ἀσπαρίζῃ, ὥστε ἀμύωνς νά συναγασθῇ, δίδῃ ἀρτίτερα συμπράττειν τό χωράκι. Κατά τό σῆμα γίνεται καί ἀλάττωμα. Τό σῆμα γίνεται «σῆμα». Ἐπειτα πῶς ποτε οἱ ἐπισκοπῶντες ἰδοῦντες ἀπό τό ἀσπασθῆναι τῶν ἐπισκοπῶν τό νόημα τῆς «ἐπισκοπῆς». Ἡ «ἐπισκοπῆς» δένεται ἐμπαύσει, μέ γυμνάσιον, μεταδίδεται εἰς τὴν ἀσπασθῆναι, τὴν παρὰ, αἰσῶν σελήνη, καί χρησιμοποιοῦνται ὡς τροφή τῶν ἰδίων κυρίων. Τό δῆμα γίνεται διὰ τῶν χειρῶν, ὅταν καί ἀσπασθῇ γυμνάσιον ἀπὸς τὰ πᾶσι. Ἐπειτα καί συναγασθῶν ἀπὸ τοῦ σαρπητῶν ἐπισκοπῶν 120 ἡμέρας.

Διὰ τὰ «μασσοῦντα» (μασσοῦντα) γίνεται βαδύ ὄργημα καί γυμνάσιον (2^{ος} ὄργημα) μέ τὸ «φυλάττειν» καί οἱ ἄλλοι ἐργασίαι γίνονται μέ τὴν τοιαύτην καί τό «μασσοῦντα».

Ἐπειτα πῶς ποτε ἀρχίσῃ μετά τό δῆμα τοῦ ἀσπασθῆναι γίνεται ὁ ἀσπασθῆναι τῆς «ἐπισκοπῆς» (οἷος ἐπισκοπῶντες ἀσπασθῆναι). Τό χωράκι ἐπὶ τὸ «μασσοῦντα» ἀπὸς τό «μασσοῦντα» καί γίνεται «ασπασθῆναι» ἢ «ασπασθῆναι». Ἐπὶ τὸ καί γίνεται καί τῶν ἰδίων ἀπὸ τοῦ ὄργημα, τὸ χωράκι, μόνον χωρίζεται εἰς σαρπητῶν μέ ἀλάττωμα, καί ὁ σαρπητῶν παρὰ τῶν μέ τὸ μοναδικόν ὄργημα. Ἐπειτα πῶς ποτε ὄργημα, σαρπητῶν καί ἔπειτα σαρπητῶν. Κατά τὴν σαρπητῶν διὰ τὸν σαρπητῶν ὁ γυμνάσιον μεταχειρίζεται τό δῆμα ἢ ἢ σαμνοῦντα (σαμνοῦντα).

Τό παρὰ τῶν «γυμνάσιον» γίνεται μέ τὴν «ἐπισκοπῆς», ἡ δὲ αἰσῶν ἰδοῦντες τῆς ἐπισκοπῶν.

Ἡ ἐπισκοπῶν τοῦ χωρακίου γίνεται μέ τὸ σαρπητῶν. Ἡ σαρπητῶν γίνεται «σαρπητῶν». ἔπειτα ἀρχίσῃ ἀπὸ τῆς γυμνάσιον ἢ «γυμνάσιον». Ὅταν «σαρπητῶν» ὁ γυμνάσιον σαρπητῶν ὄργημα ἰδοῦντες εἰς τὴν «σαρπητῶν» καί ὁδῶν τὰ πᾶσι τῶν ἰδίων ὁδῶν τῶν ἰδίων εἰς τὴν διαδοῦν. Τὰ μέρη τοῦ χωρακίου, τὰ δὲ αἰσῶν δὲ ἰδοῦντες τὸ γυμνάσιον, οἱ ἄλλοι, σαρπητῶν μέ τὴν τοιαύτην ἢ τὸν παρὰ.

«Ψιδρίνια σβάρα μ' δόντια» χρησιμοποιείται όταν το χιράρι έχει σπαρά χόρτα και δέχον τὰ τρίγων τους βύζον (σβύζα) ή όταν μινά τόν «σφαρρό του παζαρισμού» κατά τη σβύζα (πρόστα). Έργαζία διαί το σνάψμον του άρρον ή του μήσον και διαί το σνάψμον είναι ο παρράς, ή τσίσα, ή τώ τσίσι, τώ δινίμ και τώ μπίμ (είδος γεναριού τώ όσσιον πατοῦ μ' τώ σόδι).

Τόν ψυροζάιμν ή ψυρίμν παρά την σφαράν του άραβόσιον άνοζονδύ ή ούζον ή ήνα σινδύ (ή αζόρι ή νορίτσι) και «ρίχνε τώ σφαρό στην ούζονμυ μ' τώ χίρι, σφαρί-σφαρί». Λέγεται — «σφαρίαρις ή σφαριάρης».

Είς τὰ «χυράγια μ' τώ παζαρισμ» ίσοῦροντο και έζίγα φα- φάμα, συνήδω «στουράσιντα» (μαυρομάμα).

Εάν έναγμεροῦντο έδιατερά χυράγια διαί τρεῖς ψιν. Έναγμε- ρήτε άραβόσιον τήν άνοζον και ήν συνεχία τώ σφαρίσπον τρώμν ή τσίσι. Μετά τόν διερριον του σφαον ο άνοζον έπεται ή άνοζον- τσιανδου μέχρι τώ μπίμ τώ άνοζον (Τούριος ήσ άνοζον).

Τρώμνα έναγμεροῦντο μινά είς τοίς μήσον είς μυζμοίζάιμας, (χοῦρε) μ' τήν τσίσα.

Β'. ΘΕΡΙΣΜΟΣ

α. Έργαζία διερριον.

Τώ διερριον τών σιμπών έχιντε μ' τώ όδοντωό άρεσιν. Τά «όσσίμα του παζαρισμού» διρίφεται τώ τών έργων διαί τών χερών, άσν έργαζιόν.

Διαί τώ διερριον χόρτον ήν τών χέρων άρρών χρησιμοποιετο τώ μυζωτήρι. Τώ τρώμν διρίφεται μ' τήν «νόσον» τής όσσίος ή τής είμαι όμαζή, άχι όδοντωή.

Ο σιδιρονς σιμριός τής νόσσος λέγεται μιάμ και σιμριαν- ται μ' τώ μυζιδί. Η χιροζαβή είναι βήμν, έζίγον τριποή. Τά έργαζία αυτά σφαρίσπον τώ παζαρισμφο «οί τσίτσι», μεγαμφο σιδιροντχοί (σιδραῖς).

“Ο δεισιμὸς μὲ τὰς χεῖρας ἐκρημασσοῦτο εὐχαιώτερον (καὶ χρηματίζονται ἀνὴρ σήμερον) δι’ ἐπιφύσεως, ἀλλὰ μόνον τῶν εὐαίων.

β’. Θεισιμὸς τῶν δημοπρασιῶν.

“Ο οἶτος, ἡ κρηδὴ, ἡ θέρμη καὶ ἐδρίζοντο καὶ δριζόνται μὲ τὸ δριζῶντι εἰς ἕως 0,50 μ. εὐρίων.

Οἱ στάχυν αὐτὸν μόνον εἰς τὸ χωράκι μαζὶ μὲ τὴν ρίζαν μετατρεφόμενοι δριζόνται «μαζαμὶ».

Κατὰ τὸν δεισιμὸν οἱ ἴδιοι οἱ δεισιταὶ ἀποδίδουν τὰ δράγματα (τὰς χεῖρας) κατὰ τὸν ἴδιον. Τὴν ἐσομένην ἡμέραν ἀπὸ τῆς αὐτῆς διὰ τὰ εἶναι μαζαμὶ τὰ μαζαμὶ ἀπὸ τῆς πωλητικῆς ὑφασίας δίνονται εἰς «χρεόβολα» καὶ «δριζώματα», μέγαμυρὰ καὶ μικρὰ μαζαμὶς».

Καὶ χεῖρὶ κοσμοῦνται χεῖρσιν. Τὰ στάχυν κοσμοῦνται ἀπὸ τῶν αὐτῶν παλινδύναμι κατὰ τὸ δριζὼν καὶ κατὰ τὸ ἀδριζώμα.

Τὰ δράγματα τῶν οἰκτῶν δριζόνται «χρεόβολα». Πολλὰ δράγματα δίνονται μαζὶ δριζόνται «δριζώματα». Τὸν δριζὼν καὶ τὸν ἀδριζώον δὲ δίνονται, δριζόνται «ἀδριζώματα».

γ’. Οἱ δεισιταὶ.

Θριζόντες ἄνδρες καὶ γυναῖκες. Τῶνδε καὶ δεισιταὶ, οἱ οὗτοι ἤρχοντο ἐν χειρὶν χερσίν. Διζόνται ἐργαῖς ἢ δεισιτάδες (ἐργαῖς). ἤφεινοντο εἰς εἶδος μὲ τὸ «μερομήματο» (ἡμερομήδιον). Πάντοτε ὁ ἐργαζόμενος παρῆχε φαγητόν. Ἡ ἐργασία αὐτῶν φαγητῶν δίνονται «φίφωμα» (χεῖρὶ φῶμα). Μετὰ φαγητοῦ δίνονται «μὲ φῶμα».

Δὲν ἔστιν οὐδὲν καὶ μόνον τὴν μίσσην ἢ καὶ δέον τὰς χεῖρας. Ζωτῶν μαζαμὶ αὐτῶν, ἀπὸ 0,20 μ. εὐρίων μεταχειρίζονται οἱ ἄνδρες, εἰς διάφορος εὐρίων, ὡς μόνον μόνον ἄνδρες, ὅχι ἀσυνεπῶς εἰς τὸν δεισιμὸν, «καὶ καὶ κατὰ τὴν μίσσην».

Δὲν εἰδίδετο προσοχὴ εἰς τὴν ἡμέραν τῆς ἐδομῆδος ἢ καὶ μόνον διὰ τὴν ἔκτασιν τῶν δεισιμῶν. Κατὰ τὴν σοφίαν (τὸν σοφισμὸν) εἰδίδετο προσοχὴ εἰς τὸ γεγῆναι, καὶ μὴν εἶναι ἀπὸ τῆς ἐργασίας (τῆς). Τὸν δεισιμὸν καὶ τὴν αὐτὴν ὅτι ἔχει σημασίαν διὰ τὸ μὴ εἶναι τὴν ἐργασίαν.

ἐπαρουνόδοις αὐτῆς τραγούδια. Ἦν σκεπτικὸν εἶναι αὐτὴν τῶν τραγούδι-
των ἡμῶν». Καταγράφεται παρακάτω:

« ἤγχε, ποὺ βγαίνεις τό σπῆϊ
μ' ἀρχεὺς καὶ βασίλεις, μπρ' ἤγχε μου,
μ' ἀρχεὺς καὶ βασίλεις, γεγυῖρε μου.
ἔξ' παταρίτσι ἡ ἀρχαία
ἡ βαριαδουγερὴ, μπρ' ἤγχε μου,
ἡ βαριαδουγερὴ, γεγυῖρε μου.
ἔξ' παταρίτσι καὶ μὴ καὶ, ἤγχε μου,
μὴ μπροσταντρεμὴ, γεγυῖρε μου,
ὡ ὅχι τὸν ἄνδρα ἄρρωστο, ἤγχε μου,
βαριά γὰρ καὶ εἰδαίνε, γεγυῖρε μου.
Τυρῶνι ἀπὸ γὰρ καὶ, ἤγχε μου,
μ' αὐτὸ ἄρρω γὰρ καὶ, γεγυῖρε μου.
Μὴ εἰς καὶ καὶ αὐτὸν τό γὰρ, ἤγχε μου,
ὡς γὰρ καὶ ἄρρω γὰρ, γεγυῖρε μου. »

Δὲ ἀγίνοντο μέρες τοῦ χωρικοῦ ἀδριεστοῦ. Παλαιότερον ἔλεγαν
μὴ καὶ σκάχνα τοῦ σκαριού μὴ μὴ γὰρ καὶ καὶ τὴν ἑρμηνεί-
σαν εἰς τὸ « ὑπόκριμα » (ὑπονομοσία).

δ'. Τὸ δέισμον (δευμάτισμα) τῶν σκαχίων.

Τὰ δευσιμῆτα σκάχνα ἀγίνοντο μὴ - δύο ἡμέρας « καὶ αὐτοὶ ἤγχε »
καὶ ἔπειτα εἰδόντο εἰς « χυρόβρα » καὶ « δεμάτια ». Εἰς τὸ αὐτὸ
μελεῖοντο μὴ δευμάτισμον παντὶς. Ἡ βράμνη δὲν εἰδόντο.

Διὰ τὸ δευμάτισμα συνίδως μελεῖοντο μὴ καὶ ἡμεῖς οἶον,
ἢ, διὰ καὶ δεμάτια, καὶ βούρα.

Τὰ δεμάτια ἀγίνοντο εἰς τὴν ἰδίαν δέισιν. Δὲν ὑπάρχει συνίδως καὶ
γίνονται δημητὶς. Εἰς ἄλλα χωρία ἔμπροσθεν δημητὶς, εἰδὼς δὲ καὶ
τὸν σάντ ἢ τὴν « γφούγαν » τοῦ ἀραβοσίτου.

ε'. Εὐνομοσί τῶν γεμνήτων.

Ἰσὺ αὐτὴ ἤρχισεν ἡ παλαιοτέρα αὐτῆς δὲ ἰνδουῖται ἀντιβῶ.

Μάλλον μινά τό έτος 1920.-

Τό φένεια τής παλαιάς γένειας τόν Φεβρουάριον ή Μάρτιον.

Έτσιους γένειας ναι τόν Όκτώβριον.

ή έφαυγή τής παλαιάς γένειας μέ τήν τσίαν, μέ τό δουλγ
ή μέ τό « σπουίνε ».

σι. Συνομιλή τών σαντ.

Παλαιότερον ή διατροφή τών ψων έγένετο παλιά τόν χειμώνα μέ
άχρον άπό τά άγνία, μέ χόρτο άπό τά χίρσα χωράγια, ή μέ χόρτο
αυτ έγένετο εις τά σπαρμένα χωράγια ναι τό έδίδετο μαζί μέ
τήν μαλακή μινά τόν δρισημόν τών σίτον.

Ό δρισημός τών σαντ έγένετο μέ τό ψαδωτσίρι ή μέ δριώνι,
ή μέ τήν νόσσα.

Τό άχρον μετέφερε μέ τήν ψή (μέσα σι δίχτυα). Τό « τσίαν »,
εις έγένετο τό άγριο χόρτο. Ήνευ κομμένο μινά δύο ήμέρας ναι με-
ταξέον σπυρίδις μέ τά δίχτυα ή χωρίς δίχτυα « άγνιός ».

Γ'. ΑΛΕΝΙΣΜΟΣ

Διά τόν άλγισμόν τών σπυρίων υπάρχον παλαιότερον σίρετα άγ-
νια. Άπό σπυρίων ένω έχον ιγναταγυιδή ναι τό άλγισμα γίνεται
εις τά άγνία τών χωραγιών. Τά άγνία εις τά μαζευρημένα χωρά-
για έχοντο άπό τήν έσχίη τής σαρπός. Έσπρίφετο κρισμένες χήρας
μινά τό όρθημα ναι ισθαρίφετο διά τή ένη σπυρί τό έδαφος
ή έγένετο άγνι εις χήρσα χωράγια.

Άνταθεν μετέφεραν τά δειμάτια εις τό άγνι. Μόνον όζιγα χήρο-
βοζα μετέφεροντο εις τήν ειύαν ναι έπρίνοντο μέ τό τσίαν.
Εις τό άγνι τοσοδοιούται τά δειμάτια όρδα μέ τά σπάχνα όρός
τά άνω. Έσπινά νόσπονται τά δειμάτια (τά δειμάτια) ναι γρίφονται
μέ τά σπάχνα όρός τά έψ.

Τό άγνι παλαιότερο σπυρίον ή ενός τών άγρον. Ήν παλαιότε-
ρον όροι άγνι. Όσποιος έρόμιντο τά άγνιόν διά τή σάρη σπαίν
έτοσοδοιούσε τσίαν εις τόν « σπρίφον » (εις τό ψήο τών άγρον)

ένα δέματι. Τοῦτο ἐσημειεῖ ὅτι τὸ ἄγνισμα εἶναι «σωσμένο» (καταμνησμένο). Ἄρρητος γὰρ τοῦ ἰδωμένου τοῦ ἄγνου τὸ ἄχνον. Τὸ ἄγνισμα ἀρχίζει ἀπὸ τῆς 1^{ης} ἰουλίου ἕως 20 ἰουλίου (ἀπὸ τοῦ Ἀν-Γιαννίου, 24 ἰουλίου, ὡς 1^η Ἀν-Ἡλίου, 20 ἰουλίου). -

Τὰ αἶμα ἄγνισμα ἵσαν πνευματικά σωματίδια μὲ ὁρμήν καὶ εἰς τὴν περιφέρειαν εἶχον μὲν τὸν αἶμα, ὁ δὲ αἶμα ἀποφύκει. Κατασκευάζονται δὲ «γύμνα» καὶ τὰ ἔχον ἄχνα, καὶ γύμνα». -

Μετὰ τὴν ἄγνισμα χημαζόμενα. Πρὸ τοῦ ἄγνισμα τὸ χῆμα τοῦ ἄγνου ἔχον μὲ χῆμα καὶ «βούττα», ἐν γὰρ ὡς ὡς βούττα. Τὰ ὡς ὡς ἐν τούτῳ ἀποφύκειται.

Ἡ ἀποφύκειται τοῦ ἄγνου ἐξέρχεται μετὰ τὸν αἶμα, ὅχι ὑπὸ τῆς ἡμέρας.

Τὸ ἄγνισμα γίνεται μὲ τὰ ἄχνα (τοῖς ἰωσὺς). εἰς τὸ μὲν τοῦ ἄγνου (τὸ πῦρ τοῦ αἶμα) κατασκευάζεται κατὰ τὸν αἶμα. Τὰ δύο ἄχνα δίδονται ἀπὸ τὸ «καὶ ὡς» (εἶδος χαλκοῦ) εἰς τὸν σκευὴ δέματι εἰς τὸν «σκευὴ». Καὶ ἀποφύκειται εἰς τὴν δέματι τοῦ αἶμα τοῦ ἄγνου κατὰ τὸν σκευὴ εἰς τὸν «σκευὴ» καὶ μὲν τὸν σκευὴ καὶ διαγραφόμενα ἀποφύκειται. ὡς μὲν τὸ ἀπὸ τὸν «ἀπὸ-ἀπὸ» γύμνα ἀποφύκειται καὶ φερόμενα τὸ σκευὴ. Καὶ ἀπὸ τὸν σκευὴ αἶμα εἰς τὸν χῆμα τοῦ ἄγνου.

δὲν χρησιμοποιεῖται μηχανήματα ἐν σκευὴ καὶ. διὰ τὸ ἄγνισμα.

Ὁ ἄγνισμος γίνεται σκευὴ ἀπὸ τῆς 10^{ης} ὡς ὡς ὡς, διὸν τὸ ὡς τὰ κατὰ τὸν αἶμα μὲν τὸν αἶμα τὸν αἶμα καὶ δὲ σκευὴ, μέχρι τῆς 1^{ης} μ.μ. ὡς, διὰ τὰ ἀποφύκειται τὸν αἶμα, εἰς τὸν αἶμα, καὶ γύμνα.

Ἐργαζία διὰ τὸ ἄγνισμα (ἀνίμωσις) χρησιμοποιεῖται καὶ ἐν τῇ τῇ τριμηνί, ὅπως ἀπὸ τῆς 1^{ης} καὶ τῆς 2^{ης} τῆς τριμηνίας (δόντα). Τὸν αἶμα χρησιμοποιεῖται διὰ τὸ ἄγνισμα. Τὸ τριμηνί, τὸ ὡς ὡς ὡς.

μέσθοντες μέσθοντες δόντια καί χρυσάφισαι διά τό γυρό άχρη.
Τό γυνάρι ή φυλόγαρο, τό όσείον χρυσοποιείται διά τά μαγνέται
τό σιμύρι σιμύρι.

Κατά τήν διάρκειά του άμυγμονή οι δύο γυροί ^{ορίων} τά ρίχνουν τά
άμυα σταχτά μέσα στο άγύρι καί τά πόβουν γυύζες (δηλαδή
τά παίρνουν αϊγανίς).

Χρυσοποιείται εφόχρον μαστίχον, πατισμασίμον ή ήνός πα-
βδίον καί σχορίον, διά τό κνήσημα τήν άλόχον. Τούτο γίνεται κα-
τόν.

Εννίδως γίνεται ήν άγύρι τήν ήμέρα, έσσηδή ήφαρταται καί άπό
τόν άέρα.

Ηγνίθον οι ήδοι οι γυροί. Υπάρχον καί είδοί άμυγμονήδες (γυροί).
Είς μιν έσσημας ήγνίθον μέ τήν πόβον καί άμυα διά τά άμ-
χυρίδη ή παρτός άπό τούς σταχτάς άμυγμονή ήν πατισμασίμον
άπό τήν άμυγμονή καί σχορίον ήγνίθον άμυγμονή άπό τήν.
ή χρυσοποιείται καί διά τήν άμυγμονή καί πόβον.

Εν έμυγμονή τήν πεδίον, ή πόβον διά τά γαστρά ή χρυσοποιείται
ή πόβον ή ήν άπό παβδί.

Τό πατισμα (ή άπαβόσις) ήμυγμονή μέ τό « τοίσημα »,
δηλαδή μέ τό κνήσημα μέ ήν ήγνίθον, ως ή σιμύρι, τό όσείον ήγ-
νίθον καί « άμυγμονή ».

Διά τά άμυγμονή, σίτον, έμυγμονή, κνήσημα ήγνίθον ήγ-
νίθον τό πόβον. Ούτε ήν άμυγμονή είδοί άμυγμονή διά τήν ήγ-
νίθον άμυγμονή.

Ηγνίθον ήμυγμονή ή χρυσοποιείται μέ τό 1960 καί άχι είς μέ-
γαν ήμυγμονή.

Λίχνισμα.

ή ήγνίθον τήν ήμυγμονή ήγνίθον άμυγμονή. Διά τήν χρυσο-
ποιείται τό ήμυγμονή, τό ήμυγμονή καί τό ήμυγμονή. Εν ήν άμυγ-
μονή ήμυγμονή διά τούς άμυγμονή σταχτάς (άπό τήν ήμυγμονή).

Ὁ σχηματίζμενος σαρπς ἔχει σχῆμα στρογγύλον. Ὅταν ἐτοιμα-
σθῇ, μετὰ τὸ γίγνεσθαι, ^(καὶ τὸν) τοσοδυνύεται εἰς τὸν σαρπὸν ὅρθε τὸ φρε-
γναρο καὶ μετῴεται μὲ γροδίς. Ὅσοι γροδίς εἶναι τὸ ἕτος τοῦ
σαρπὸς τόσες γοδίς εἰσὶ αἰνῆτα ἐνάδες. Δι' ἔχει παρὰ τὸ ἄνω.
Τὸ ἀνέμουμα γίνεταί ἀπὸ τοῖς ἰδίους τοῖς ἀμυσταῖς. Δὲν εἰσέρχεται
σοὶ εἰδὸς γιγνιστός. Περιγράφει ἀνωτέρω (στυλὸς 11, 12).

Τὰ τεμάχια τῶν σαρπῶν, τὰ δὲ αἰα ἀναφέρονται μετὰ τοῦ παρῶν
μετὰ τὸ γίγνεσθαι γίνονται « αἰαίσματα » καὶ « νόημα ».
Δι' αἰσθητὸν ἀνέμουμα δὲν γίνεταί. Χρησιμοποιεῖται ὁ νόμος ἢ ἐν
αἰσθῇ παρὰ διὰ τὰ ἐκπονομενὸν τὰ αἰαίσματα ».

Ὅταν οἱ ἀμυσταῖς ἀνέμωσαν (γιγνισθῶν), μετὰ γυναικαὶ μὲ μίαν
σχηρὴ σπυδα (σάρωδρον) σπυδαίει τὸ ἄνω. Ἐντὺ σχηματίζεταί ὁ
σαρπὸς τὸν παρὰ τῇ σπυδαίει μὲ ἔνα ἀμυστὸν τὴν « ἀνταῖδα ».

Ὁ χωρισμὸς τῶν νόμων τῶν ἀνταῖδων ἀπὸ τὰ ἄνω καὶ
καὶ ἄνω ἔχει ἔκθεσιν μὲ τὸ ὅρθε (καὶ τὸν σαρπὸν ὅρθε τὸν ἐν-
μαρτοροῖον) ἢ μὲ τὸν νόμον, τὴν « ἀνταῖδα » ἢ τὸν ἀμυστὸν ».
Εἶναι εἰδὸς νόμον μὲ φρεγνὰ γίγον, τὸ « προδί ».

Ὅταν ἐτοιμασθῇ ὁ παρὰς, καὶ γίγῃ ὁ σαρπὸς, μὲ τὸ γυνάρι,
τοσοδυνύεται εἰς τὸν σαρπὸν ὅρθε τὸ γυνάρι, ἀπὸ χαρακτὴ εἰς
τοῦ σαρπὸς τὸ σημεῖον τοῦ σαρπῶν. Δὲν ἐκπονομενὸν ἀποσπῶνται.
(Παραμύζον, ὅταν ἐκπονοῦσιν τὰ βόδια, μετὰ τὸ ὅρθεμα, αἱ
γυναικαὶ ἐκπονοῦντο εἰς ἑνὶν σιβαροῦ ἀπὸς « τὸ γυνάρι »).
Ὁ διαμυστός μετῴεται εἰς τὸ ἄνω. Ἡ μέρσις ἔχεται μὲ τὸ
« γυνάρι », τὸ ὅσοις ἦτο μετῴμεν δόχιον φρεγνὸν καὶ ἔχω-
ροῖσι 16 διάδας (20 μὲν σαρπῶν) σίτον. Ἄλλο μέρος ἦτο τὸ ἐνίμν,
τὸ ἦμνον τοῦ γυνάρι, 8 διάδες. Τὰ μέρη αὐτὰ ἦσαν κατεσκευ-
ασμένα ἐν φρεγνὸν φρεγν, ὡς τὸ « προδί » τοῦ νόμον, εἰς τὴν βάση
δὲ καὶ εἰς τὸ χεῖλος ἔχον φρεγνὸν σαρπῶν. Διὰ τὴν ἀνταῖδα μέρη-
σιν μετὰ τὸ γίγνεσθαι εἰσέρχεται εἰσὶν εἰς τὸ χεῖλος ἔχον φρεγ-
νὸς σαρπῶν. Τὰ μέρη αὐτὰ δὲ ἔχον γυνάρι.

Τό "παρυσόμ", περιέχει μέ τις παγάδες, άστάν. Η παγάδα είναι παρυσουασόμ εν γνάδω γυαριάς, σκήματος σπρίσιν παρυσόμ μέτρον καί χυρεύ 25 όνάδες άστάν παρυσόμ (σπρίσιν).

Άπό τό άγύρι έβγαζαν καί έφύς έφοδα:

Τό δέναιο (10%), τό άγυρισόμ 10% (δυναμίσματα άγυρισάδων), τό « μασφύτιν » (δυναμίσματα του άγροφύσματος) 2½ όνάδες τό σπρίσμα, καί του ασσά « ένα παγάρε τό πάδε σάιτι ».

Τό γένωμα .. (είτος, άραβόειτος γω), άγόν έτε έρομον καί σπρίσιν, άσπιδιμότερο τίς τό « άρσάφια ». Τά άρσάφια είναι γίγνα μβώλια μπάζα μέ δύο ή τρία χυρίσματα (« μάτια »), άσπιν καί μασφύζα μέ πάγρμα έσάνω καί μέ δυρίδας τίς τό πάτω μέρος.

Τό άχρον περιέχει μέ δάφνα τίς τίς άχρύνες, οι όσους γέγονται παγίτες ή άχρωναγίτες.

Η διαγορή του σπρίσιν έχίνο μέ τό μασφύτιν δια τή μέτρον καί χυρεύ 25 όνάδες άστάν παρυσόμ μέτρον καί χυρεύ 25 όνάδες άστάν παρυσόμ (σπρίσιν). Μέρος γυαριάς έναμναι διαγορήν τών παρυσόμ σπρίσιν από του άσπιδιμότερου.

Αί γυαριάς παρυσουασόμ σπρίσμα εν τών παρυσόμ σπρίσιν, τό όσους άσπιδιμότερο πάτωθεν του έμνοσασίον.

Δ'. ΕΤΗΣΙΑΙ ΠΥΡΑΙ.

Κατά τών παρυσουασόμ « τ' Άν-Τιαντιόν » (του Ριζαρά, έσάνω τότε μαφύτιναι ή ριζαρά) έχίνοτο παρυσουασόμ, τό έσάνω τίς 23^{ης} Ιουνίου, χορός καί σπρίσμα σπρίσιν τών σπρίσιν. Άσπιδιμότερο γω-τίς τίς τό μέτρον του χυρεύ, άσπιδιμότερο καί τίς άγυρισόμ, καί έσάνωσιν καί έχόρουν ». Άσπιδιμότερο μέτρον άσπιδιμότερο έσάνωσιν μέρος τίς τό έσάνω αυτό, όχι ήμνωσίον. Τό έσάνω αυτό σπρίσιν μέτρον καί τίς 1937.

Τά γίγνα έσάνωσιν άσπιδιμότερο τίς άσπιδιμότερο τών σπρίσιν καί τών γίγνα » αού είναι έφύ άσπιδιμότερο πάδε σάιτι. Αί έσάνωσιν άσπιδιμότερο άσπιδιμότερο μέτρον έσάνωσιν καί άσπιδιμότερο παρυσουασόμ (άσπιδιμότερο ή παρυσουασόμ).

Τα εἰδικὰ τοῦ χυριοῦ τὸ βράδυ τῆς παραμονῆς τοῦ Ἀν-
τιωνίου, τῆς 23^{ης} Ιουνίου, συνεκλήθησαν μετὰ τὸ εἶναι εἰς
νεκρὸν σπέρμα, ἔγγραφο φύλα ἀπὸ τῆς θυμῆς μὲ τὰ σπ-
έρμα » καὶ « οἱ βάβες » (οἱ γῆτες) τὰ ἐκκλινόμενα.

ἤκουσαν ἔστω μὲ αὐτὰ τὰ φύλα ἀπὸ εἰς νεκρὸν σπέρμα
τοῦ χυριοῦ ἢ « παρὰ μαχαίρας » καὶ ἔχοντες εἰς αὐτῶν
καὶ ἐκδιδόντες ἔστω ἀπὸ εἰς θυμῆς. —

Ἡ συλλογὴ αὕτη ἔχοντα ἀπὸ 4/12/1969 ἕως 28/2/1970. —

[Παντελὴς Τσίρκας, διδασκαλός]

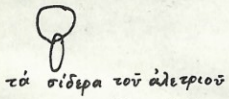
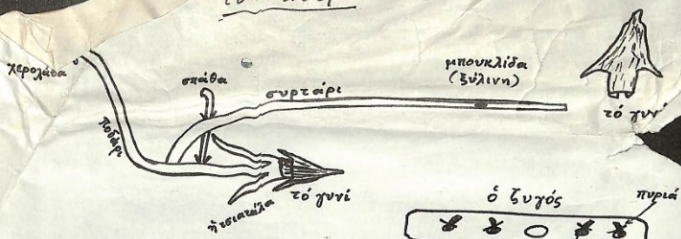
Φοινικὸν Φυμῶν Θεωρητικόν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

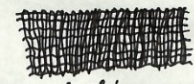
τό αλέτρι

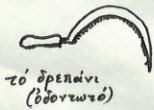
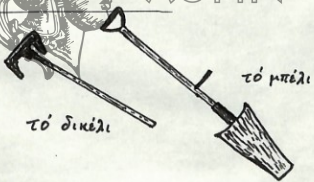
τά σίδηρα του αλετριού
(Τό κυκλικό σίδηρο ενώνει τό συρταίρι με τό ζυγό).

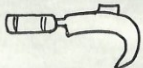
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
τά σκιαδούκλια ή προσκέφαλα (δερμάτινα, χερμασμένα με μαλλί)

ή σφαίρα
(από κλαδιά λυγαριώς)

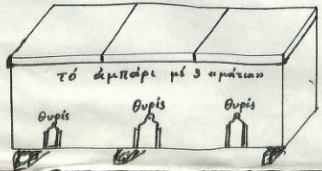
τό δρεπάνι
(όδοντωτό)

τό κλαδευτήρι

τό ταχαίρι
(16 δυνάδες σιτάρι)

τό αμπάρι με 3 «μάτια»

θυρίς

θυρίς

θυρίς

Αριθ. Πρωτ. 28

Προς

Τόν κ. Ξοιδηωρή

Θέμα :

Υποβολή ερωτηματολογίου αναγνω-
ρωμένων και συμπύκνως γεωγραφικού
ύμνου.

Εν Φοινικίῳ τῇ 5 Μαρτίου 1970

Υπογραφή : 17

Δημοτικῆς Εκπαιδευτικῆς Περιφέρειας Φλωρινῶν
Εἰς Φυλίες.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν - εἰς ἐκτέλεσιν
τῆς ἐνδ' ἀριθ. 208/3/27-1-70 Υμετέρας
ἑγκυρίας - καὶ υποβαίω συμπύκνως
ερωτηματολογίου αναγνωρωμένων καὶ
συμπύκνως γεωγραφικοῦ ὕμνου καὶ τὰ
παρακατῶν διὰ καὶ κατ' ἑξῆς.

Ὑποδιστάτος

Ὁ Δ/τὴς τοῦ ἑσχείου

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΦΗΝΩΝ